

REČICA OB SAVINJI

MOZIRJE

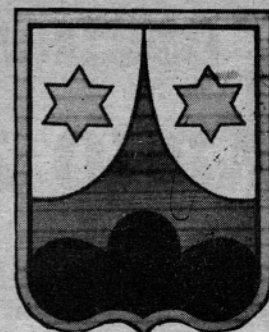
Savinjske

Glasilo skupščine občine
in delovnih organizacij
občine MozirjeLeto XII
Številka 2
Februar 1980

NOVICE

LJUBNO

GORNJI GRAD

Ohraniti preudarnost

Naši ljudje so vedno pokazali veliko mero razsodnosti, ko je šlo za reševanje raznih družbenih in političnih vprašanj. Mnogo težkega smo zmogli prav zaradi trdnosti in odločnosti braniti pridobitve naše revolucije. Ta trdnost in čvrstost odmeva prav sedaj, ko se vsi z bojznijo v srcih zanimamo za zdravje našega predsednika Josipa Broza - Tita. Res je, da smo v marsičem podvrženi vplivom časa v katerem živimo. Tako se pač še vedno dogaja, da pride do ne ljubih opazanj. Bodisi, da gre za nakupovalno mrzlico, ali pa, da nas popade neustavljiva želja, da v bankah stojimo v dolgih vrstah, ko dvigujemo svoje prihranke. V prvem primeru bi kazalo poudariti, da takšni pojavi škodijo vsakemu izmed nas. Saj je menda že povsem jasno, da zaloge za običajno preskrbo prebivalstva z raznim blagom so, vendar za reden odvzem. No, če pride potem nenadoma do tega, da si ta ali oni omisli kar celo vrečo sladkorja, drugi zopet polno prikolico moke in podobno, ali potem ni jasno, da blaga zmanjka. Vsaj trenutno, ker so pač povsod zaloge prilagojene normalnemu stanju. Kam to vodi, ni treba posebej opozarjati. Ni dolgo tega, ko smo bili priča takšnemu nenadnemu nakupnemu pohlepu. Pa zakaj? Danes verjetno že vemo, da je vse bilo le po tistem nesrečnem načinu „rekla - kazala“. Mnogi so zato sedaj v težavah, kam z zalogami, ki se končno lahko tudi pokvarijo. Ali se torej ne zdi takšno početje nes pametno? Vse to seveda škoduje predvsem nam samim. Negodovanje nastane, ker pač vsakdo nima denarja, da bi si lahko nakupil neke čudne zaloge. Potem je seveda prikrajšan za najnujnejše blago, ki so mu ga tisti z debelejšimi denarnicami že odnesli. Ali res ne gre drugače? Verjetno je že šlo in še bo šlo. Nismo narod, ki naseda raznim očitno, zlonamernim vestem iz tujih in včasih tudi

domaćih virov. Vsaj doslej smo bili vedno prepričani, da je naša družba, ki smo si jo sami zgradili dovolj močna in trdna, da ji smemo zaupati. Tako pa zaupamo tudi našemu vodstvu. Ko pa ugotovljamo vse to, moramo biti prepričani, da takšne nepreračunljive pojave živčnosti v ponašanju nas samih ne pripomorejo k mirnemu sožitju in dobri volji naših ljudi.

Če torej premislimo, ali se more to preprečiti, potem je odgovor na dlani. Ob dobri presoji ni mogoče, da bi izgubljali razsodnosti. Prav takrat, ko se o nas največ govori, ko po svetu nekateri glasno jamčijo za našo neodvisnost, prav takrat je čas, da se zavedamo, da smo si vse to kar imamo sami priborili in da bomo težave tudi znali sami prebroditi. Nikakor pa ne s tem, da zgubljamo mero za pravilno ravnanje. Samo složni in zvesti našemu izročilu moramo naprej. Moremo gledati mirno v bodočnost in težave, ki nam stoje in nas bodo srečevale na poti našega razvoja. In končno še beseda o varnosti naših prihrankov v banki. Menimo, da je vsem jasno, da je denar najvarnejši v banki. Da zanj jamči država. V svetu ni nezaupanja v naše gospodarstvo, kar kažejo razne naložbe tujega kapitala v naši državi in ne nazadnje mednarodna posojila. Zakaj bi torej v nas bilo nezaupanje. S tem, da zmanjšujemo hranilne vloge ne koristimo niti sebi, niti varnosti svojih prihrankov. Samo po nepotrebnem obremenjujemo bančna okenca! Resnici na ljubo - pri nas je malo primerov, ko bi ljudje naselili netočnim vestem. Vendar prav sedaj bodimo budni, da onemogočimo tistim, ki nas nimajo radi, veselje, češ pri nas smo nemirni in pretirano zaskrbljeni. Smo zaskrbljeni za našega predsednika Tita, nismo pa nepovezani in smo trdno odločeni vztrajati na načelih naše nevrščene samoupravne socialistične domovine.

Vsem ženskam
ob njihovem prazniku
iskrene čestitke!

Ženska danes

Za osmi marec se nehote nekoliko bolj poglobimo v življenje žensk. Ne bi jih izbirali: kmetica, delavka in izobraženka in če je še mati, pa naj bo to samohranilka, razvezana ali poročena, vse imajo iste težave, s katerimi se srečujejo. Redno delo zahteva od njih po strokovni plati od vsake posebej dosti naporov, potem pa še doma čakajo gospodinjstva in hišna opravila. Vendar že dolgo ni več to edini delokrog napredne Slovenke. Z velikim uspehom se vedno bolj vključuje tudi v družbenih organizacijah in tako skupno z moškimi kroji vse zadrege in zapletene primere našega vsakdanjega življenja. Tako je vse dognato iz dveh zornih kotov: ženske in moškega, ki vendar oba oblikujeta naš dom in slovensko stvarnost. Tako se tudi že dolgo skupno rešuje osnovna skrb družbe: varstvo otrok. To je pa obenem tudi dokaz kako sodobna družba skuša razbremeniti delovno žensko in ji obenem ponuditi vsestranski razvoj.

Otroško varstvo je prehodilo že velike ovire in marsikje se že

pohvalijo z uspehi. Vrtec ni le otrokov drugi dom, je tudi vzgojna ustanova, kjer se uči tovarištva in seveda tudi prva stopnica pri oblikovanju otrokovega znanja. Na žalost pa še vsi otroci niso zaenkrat deležni te velike dobrine.

Zato na tak praznik ne moremo in ne smemo pozabiti neštete primerov:

- še komaj deklet, pa že mora nadomeščati mater mlajšim bratcem in sestricam;

- mati - samohranilka, ki kljub vsem tegobam zna neizmerno ljubiti svojega otroka;

- matere - rejnice, ki s svojo ljubeznijo in prizanesljivostjo dajejo toplino tolikim otrokom;

- naše ljube tete, ki se vse razdajajo, da bi bilo otrokom lepše;

- starim materam, ki ljubkujejo že drugi rod, in seveda

- vse dobre sosede, ki znajo tudi priskočiti v sili na pomoč.

M.

Osmi marec — mednarodni dan žensk

Osmi marec obeležujemo vsako leto s konkretnimi aktivnostmi, ki v naši socialistični samoupravni družbi dobivajo vse bolj delovni značaj.

Tudi letos povežujemo proslavljanje 8. marca z vrsto jubilejev. Sedemdeset let mineva od II. mednarodne konference žensk socialistk leta 1910 v Kopenhavnu, kjer so na predlog Klare Zetkin proglasili 8. marec kot mednarodni delavski praznik - dan žensk. V teh sedemdesetih letih so se v svetu bistveno spremenile zgodovinske - politične, ekonomske in socialne razmere, s tem pa tudi vsebina in smisel proslavljanja dneva mednarodne solidarnosti žensk. V Jugoslaviji letos obeležujemo 40. obletnico V. državne konference Komunistične partije Jugoslavije, na kateri je bila sprejeta platforma boja Komunistične partije Jugoslavije za težka leta, ki so sledila. Na predvečer usodnih dogodkov druge svetovne vojne je bila Komunistična partija Jugoslavije idejnopolitično in organizacijsko pripravljena. Jasna usmeritev in politika vključevanja žensk v revolucionarno gibanje, o čemer je bil posebej govor tako v referatu tovarišice Vide Tomšič, razpravi tovariša Tita in v resoluciji konference, je prispevala k temu, da so se ženske množično udeležile narodnoosvobodilnega gibanja in prispevale veličasten delež k uresničitvi revolucionarnih ciljev narodnoosvobodilnega gibanja.

V letošnjem letu bomo proslavili tudi 30-letnico samo-

upravljanja. Zato bomo 8. marec neposredno povezovali z ocenami razvoja in uspehov samoupravnega uveljavljanja delavcev in temeljnih organizacijah združenega dela in družbenopolitičnih skupnostih, posebej še, kaj socialistično samoupravljanje pomeni za resnično osvoboditev in enakopraven položaj žensk v družbi.

Osmi marec je priložnost za to, da ocenimo, v kolikšni meri in kako uresničujemo pred letom dni sprejeta stališča problemske konference „Delavka v združenem delu“ in stališča problemske konference „O družbenoekonomskem položaju kmetic“. Ocene o doseženem bomo povezovali s smernicami, ki jih v tem času pripravljamo ob snovanju novih srednjeročnih načrtov v organizacijah združenega dela in krajevnih skupnostih.

V sedanjih zaostrenih mednarodnih odnosih bomo praznovanje 8. marca povezovali tudi z našimi prizadevanji in veliko vlogo tovariša Tita pri uveljavljanju novih ekonomskih odnosov v svetu, boju za svobodo, neodvisnost in enakopravnost vseh narodov in držav, pri utrjevanju politike nevrščene in boju za ohranitev miru v svetu.

V tem okviru bomo opredelili tudi vlogo in naloge, ki jih imajo ženske v utrjevanju naše usposobljenosti za splošni ljudski odpor in družbeno samozščito.

Tradicionalno praznovanje 8. marca mora biti letos v skladu s

prizadevanji za ekonomsko stabilizacijo predvsem delovno in v skladu s pomenom tega praznika. Izkoristimo ta dan predvsem za to, da se spomnimo vseh predvojnih, medvojnih pa tudi številnih sedanjih družbenopolitičnih delavk, ki so in ki še vedno s svojim delom v zdru-

ženem delu - v družbenem življenju in kot matere, prispevajo k izgradnji naše socialistične samoupravne družbe.

Zavračati moramo vsake poskuse izrabljanja 8. marca v turistične, komercialne ali druge namene.

Nevrščenenost steber miru

Povzemamo nekaj misli predsednika zveznega sveta za mednarodne odnose Miloša Minića v pogovoru s Tanjugovimi uredniki.

Računati moramo s tem, da je gibanje sestavljeno iz številnih držav, med katerimi obstajajo različne, včasih dokaj velike. Računati pa moramo tudi s tem, da te razlike niso nastale zdaj, ob stajajo od nekdanj. So objektivne in niso in ne bi smele biti ovira pri sodelovanju nevrščenenih v vseh tistih smereh, ki pomenijo bistvo gibanja. Gibanje namreč ni nastajalo niti ni zbiralo držav na podlagi identičnosti družbenih in političnih sistemov in ideologije, niti na identičnosti celotne zunanje politike in stališč do vsakega mednarodnega vprašanja. Gibanje je nastalo in se razvija na temelju skupnega interesa v boju za graditev novih enakopravnih mednarodnih političnih in gospodarskih odnosov, v boju za uresničevanje znanih temeljnih načel in ciljev politike nevrščenenosti.

Ko je govoril o vlogi gibanja nevrščenenih v sedanjem kriznem svetovnem položaju, je Miloš Minić posebej opozoril na pomen

gibanja kot moralno političnega dejavnika, čeprav - kot je dejal - tisti, ki uporabljajo vojaško silo, vedno manj upoštevajo moralne in politične dejavnike. Menimo, da bi s tem, ko bi zanemarili te dejavnike, stopili v obdobje zakonov, ki vladajo v džungli in ne v obdobju mednarodnega prava in odnosov, temelječih na enakopravnosti. Čeprav dejavnost gibanja ni bila taka kot doslej, kljub neke vrste zastoju, so nevrščene države v zadnjih tednih sprožile pomembne akcije v Združenih narodih, kar je potrdilo, da morajo te države še naprej imeti vlogo, ki so jo imele do sedaj. V trenutnem mednarodnem položaju v bistvu ni druge sile, ki bi našla pot in usmerila prizadevanja za izboljšanje mednarodnega položaja, kot so prav nevrščene države. To pomeni - je dejal Minić - da je glede preprečevanja slabšanja mednarodnega položaja ponovnega odpiranja procesa popuščanja napetosti in reševanja mednarodnih problemov gibanja nevrščenenosti še vedno v položaju, v kakršnem je bilo v zadnjih nekaj letih in da je njegova vloga danes morebiti še pomembnejša kot je bila včeraj.

Stabilnost in odgovornost

Tuje agencije povzemajo sporočilo udeležencev Rdečega prapora v Kragujevcu predsedniku Titu, da je „samoupravljanje nezlomljiva sila naše družbe, da bomo delovni ljudje dosledno vztrajali na tvoji poti“, hkrati z željami, da bi ozdravel. Tuja množična občila tudi sicer v zadnjih dneh namenjajo Jugoslaviji, njeni sedanjosti in prihodnosti veliko pozornost.

Ena od značilnosti v teh dneh, ko zaskrbljeni spremljamo zdravstveno stanje predsednika Tita - to značilnost, zlasti opažajo tuji dopisniki, je, da „Jugoslavija normalno deluje“. Kako tudi ne bi, saj imamo v siceršnji vsakdanji dejavnosti pred seboj kopico nalog: stabilizacijska prizadevanja, varčevanje, boljše in boljše organizirano delo, večji izvoz, skratka ravnanje, ki je lastno dobrim gospodarjem.

Med to „normalnost“ vsekakor sodijo neštete spontane odpovedi prebučnih pustnih karnevalov, kritično in samokritično ocenjevanje naše prakse, napak in pomanjkljivosti v vsakdanjem delu, kar je sicer že leta ena izmed jugoslovanških značilnosti. Nič ni torej nenavadnega, če velika večina ljudi, ki še posebej v teh dneh izpričuje svojo patriotsko zavest, zlasti občutljivo reagira tudi na vse sicer redke pojave nezrelosti, sebičnosti ali nasedanja govoricam. Ob dobro založenih tgovinah in normalno poslujočih bankah poskušajo nekateri tu in tam ustvariti vtis, kot da bo spet „česa zmanjkalo“, da stvari ne bodo normalno tekle. Značilno je, da takšni posamezniki vzbujajo pri marsikom začudenje in posmeh.

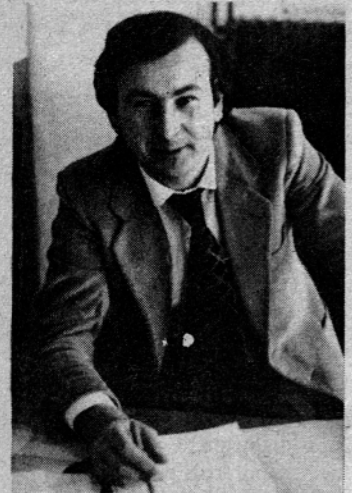
Tudi to je dokaz naše odgovornosti in stabilnosti.

VLADO ŠLAMBERGER

Kako z Goltmi

Najbrže ni malo ljudi, ki jih zanima usoda rekreacijskega centra na Golteh. Vidimo mnoge smučarje, ki hitijo na prostrane poljane, nekoč tako priljubljene planinskega sveta. Cesta je speljana in že srečujemo jeklene konjičke od Šmihela višje. Nekateri teh vozniakov potarnajo, da ne vedo do kam je možno priti z avtom, da ni smerokazov in podobno. V glavnem javnost premalo ve kako daleč stoji stvari na Golteh. Eni trdijo, da je možno smučati in prtljago oddati v gondolo in potem nadaljevati pot peš, drugi zopet zagotavljajo, da se da že z avtobusi pripeljati do samega vzpona pod kočjo. Torej mnoge so neznanke, ki jih kaže čimprej razrešiti in o stanju ljudi obvestiti. Če bo šlo tako dalje, potem obstaja bojazen, da glede organizacije ponudbe, ki je bila že do nekdanj raka, ostane pri starem.

Za pogovor smo zaprosili Ludvika Kastelica, diplomirane ekonomista v Rdeči dvorani, ki dela na načrtih izvedbe glavnih del na Golteh. Kot sam meni, so nekoliko pozno pričeli z obnovitvenimi deli na objektih. Šele septembra lani. To pa zaradi tega, ker ni bilo povsem jasno, kdo naj bo nosilec vseh na-

Ludvik Kastelic

log v zvezi s rekreacijskim centrom. Sedaj je jasno v toliko, da bo Rdeča dvorana upravljala z žičnicami in drugimi tehničnimi napravami, medtem, ko bo Gostinsko podjetje iz Velenja prevzelo vse naloge v zvezi s gostinskimi zmogljivostmi. Tako so se tudi odločili na Svetu 8 občin. Pri tem se žal ne morejo opreti na široko pomoč vseh, ki bi morali biti zaskrbljeni za usodo Golt, meni Kastelic. Tudi gostinstvo je šele v zadnjem času pokazalo kaj več odločnosti pristopiti k nalogam usposodbitve razpoložljivih zmogljivosti. Rdeča dvorana je mnogo vložila v obnovo objektov, tudi v hotel. Stanje je bilo več kot zaskrbljujoče, tako niso bile v redu instalacije, vodovod, toplotne naprave in podobno. Dotrajana pa je tudi oprema. To je posledica slabega investicijskega vzdrževanja, saj dejansko ni bilo niti enostavne reprodukcije.

Doslej so opravili vsa investicijska vzdrževalna dela na žičnicah. Na gondolski, je usposobljena ena gondola, ki jo namenjajo tovornemu prevozu. Imajo že zagotovilo izdelovalca v Italiji, da so vse vrvi za to napravo pripravljene. Transport traja kakih 14 dni, saj je zahteven, ko pa tehtajo vrvi preko 60 ton. Tako z gotovostjo pričakujejo, da bodo v marcu opravili montažo vseh vrvi na gondolski žičnici. To delo je prevzelo podjetje iz Italije. Računajo torej, da bi bilo vse na red v mesecu maju 1980. Seveda je marsikaj odvisno tudi od gostinskega dela centra.

Ludvik Kastelic meni, da ni mogoče iskati ekonomskih uspehe pri takšnem centru, kakršen je danes. Zmogljivosti so le 1500 smučarjev, če govorimo le o zimskem turizmu. Naprave je treba povečati na zmogljivost

do 5000 smučarjev, potem pa bi lahko govorili o tem, da se bodo Golte izplačale. Seveda gre tu le za rekreacijske zmogljivosti! V načrtih, ki so jih pripravili, so predvideli možnosti rekreacije kar za 9300 ljudi. Vendar bi se dalo govoriti o gmotnem uspehu že pri 5000 obiskovalcih. Nimajo namena širiti hotelske nočitvene zmogljivosti, ker vključujejo v svoje načrte možnosti uveljavitve kmečkega turizma, predvsem v Šmihelu in Žekovcu, pa tudi v samem Mozirju se bo moralo kaj storiti, da bodo gostje našli dobre nočitvene usluge. Gre torej za širšo vključitev v skupne napore. Šmihel je pokazal veliko pripravljenosti za te načrte. Prav to vrst tujskega prometa bi morali gojiti bolj smotno. Naj bo na kmetijah pristno kmečko vzdušje. Na to smo večkrat že pozabili. Kmetija ni in ne more biti hotel! Rdeča dvorana bi v tem primeru usmerjala turiste v tako urejene zmogljivosti, seveda tega ne bo mogla brez tesnega sodelovanja z zadrugo v Mozirju. Ludvik Kastelic je dejal, da smatrajo v Rdeči dvorani pojem „center“ kot širši, ki seveda zahteva tudi širše sodelovanje vseh dejavnikov v turizmu doline. Seveda ne moremo mimo tega, da v Mozirju žal ni ustreznih gostinskih, pa tudi ne trgovskih zmogljivosti, kar „center“ še bolj zavira v svojem razvoju. Tudi o tem bi se morali pogovoriti. Dosedaj že ni bilo pravičnega odziva na te pobude v Mozirju. Dejstvo je, da bo treba vključiti prav vse dejavnike, ki tako ali drugače v turizmu nekaj pomenijo, če bomo hoteli rešiti obstoj Golti, oziroma zagotoviti uspešno poslovanje. Prav gostinstvo v Mozirju bi se moralo tvorneje vključiti. Pravzaprav bi moralo biti nosilec vsega razvoja te dejavnosti.

Glede izgradnje ceste, pa je pojasnil Ludvik Kastelic, da gre za tako imenovani „varnostni“ sestop. Že prej omenjene številke obiskovalcev kažejo na to, da je zmogljivost gondolske žičnice premajhna. Nujno pa je zagotoviti dve možnosti pristopa in sestopa. Tako bi zagotovili večjo propustnost, saj ni nič hujšega od kilometrskih vrst pred vzpenjačami. Tako bi seveda v veliki meri zagotovili lažji promet na Golte. Res, bo treba na cesti še veliko postoriti, kar pa tudi bodo, do prihodnje sezone. Posebno važna pa je cesta zaradi oskrbe. Tako je prej morala gondola prevažati kar ves teden gorivo za kurjavo, da ne govorimo o neprimernem prevozu živil na Golte. Tudi v času remonta žičnice je bilo na Golteh vse mrtvo. Tega v bodoče ne bo. Seveda so težave z uvozom sedežnice ki se predvideva kot povezava s parkirnega prostora na Planinski ravni. Upajo, da bodo tudi to uspeli zagotoviti do prihodnje sezone. Glede čiščenja ceste in sploh vzdrževanja, a menijo v Rdeči dvorani, da bo to v redu potekalo. Zato bodo skrbeli skupaj s krajevno skupnostjo.

Turizem v Gornji Savinjski dolini nima enotnega utripa. Ker ni skupnih načrtov, ni zadovoljivih uspehov! Nepovezanost, neorganiziranost, neenotna ponudba, vse to so značilnosti, ki ne obetajo nič dobrega. Morali bi skupno načrtovati cilje, ki bi za svojo izvedbo zahtevali tudi točne opredelitve kaj bo kdo storil in kako. Enoten cilj je mogoče doseči samo z enotnim in usklajenim delom. Res je bilo že doslej mnogo storjenega, predvsem v kmečkem turizmu, vendar je še vse skupaj dokaj razdrobljeno. So pa neslutene možnosti v dolini. Našteli bi lahko mnoge, naravno kričeče primere, ki postavljajo naravne lepote Gornje Savinjske doline na visoko mesto zanimivosti za turizem.

Kot že nekaj let sem, so se tudi letos zbrali duhovniki naše občine na povabilo predsednika občinske skupščine Hinka Čopa v Mozirju. Pogovor je potekal v prijateljskem vzdušju, izmenjali pa so nekatera mnenja o zadevah, ki so zanimive za obe strani. Na sliki skupina udeležencev srečanja.

Iz dela zborov občinske skupščine Mozirje

Za 25. februarja so sklicane samostojne seje vseh treh zborov občinske skupščine. Novost pri sklicu je čas seje Zbora združenega dela in Družbenopolitičnega zbora, ki bosta zasedala ob 12. uri popoldan. Torej tudi pri zasedanju zborov skupščine pričenjamo izvajati načelo „stabilizacijsko leto“.

Osnovna točka dnevnega reda bo vsekakor Resolucija o politiki izvajanja družbenega načrta občine Mozirje za obdobje od leta 1976 do 1980 v letu 1980. O njej je tekla razprava tudi v organih družbenopolitičnih organizacij občine in v družbenem svetu za družbeno-ekonomsko vprašanja, ki nastopa kot novost pri delu skupščinskega sistema. Sprejeta stališča navedenih organov bodo posredovana delegatom v razpravo in sprejem pri obravnavi resolucije.

Pomembna točka dnevnega reda bo tudi predlog programa dela zborov občinske skupščine za leto 1980. Program dela predstavlja družbenopolitično aktivnost številnih družbenih subjektov: delegacij, Izvršnega sveta, upravnih organov, družbenopolitičnih organizacij, delovnih teles skupščine in skupščine samoupravnih interesnih skupnosti, ki se enakopravno vključujejo v delo zborov skupščine. Skupno zajema program 113 tem in aktov, kar pomeni povprečno 12 točk dnevnega reda vsake seje zborov v letu 1980. Iz vsebinskega vidika je program odprt, kar pomeni, da ne predstavlja dokumenta, ki ga med letom ne bi bilo mogoče spremeniti ter dopolniti, tako glede uvrščanja novih ali odlaganja zastavljenih nalog. Pri njegovem izvajanju bo potrebno zagotoviti prioriteto reševanje, tistih družbenopolitičnih nalog, ki jih je potrebno na predlog resolucij ZK Jugoslavije in Slovenije in družbenopolitičnih skupnosti, kakor tudi na predlog ocene družbenoekonomskih in družbenopolitičnih razmer v občini reševati v celotni strukturi občine.

Zbori bodo obravnavali tudi predlog Odloka o delegiranju delegatov v zbor občinske skupščine. Spremembe v odloku se nanašajo le na del odloka, ki govori o delegatskih mestih Zbora združenega dela. Narekovanje so jih nekateri organizacijske in statusne spremembe TOZD oz. OZD v občini. Število delegatskih mest zborov se bo zmanjšalo od 43 na 41 mest.

Poleg navedenega bosta zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti obravnavala tudi še vrsto drugih odlokov in sklepov. Med drugim je na dnevnem

redu zapisan tudi Odlok o obveznem odlaganju in odvažanju smeti in odpadkov na območju občine Mozirje, vendar je leta na predlog IŠ SO umaknjen z dnevnega reda in bo dan na naslednjo sejo zborov. Odlok bodo delegatje sprejemali po dvofaznem postopku kot osnutek in nato predlog odloka.

S strani komisije za volitve in imenovanja pa so podani naslednji predlogi imenovanj in razrešitev:

— imenovanje novega delegata za Zbor združenega dela Skupščine SRS tov. KOTNIK Stankota — zaposlenega v GLIN-u TOZD Stavbeno pohištvo — stanujoč v Nazarjih,

— imenovanje paritetne komisije Skupščine občine Mozirje za imenovanja individualnih poslovnih organov TOZD — OZD v občini Mozirje v naslednji sestavi:

1. HREN Vojko — predstavnik SO Mozirje
  2. RAKUN Rade — predstavnik OK SZDL
  3. ŠTIGLIC Franc — predstavnik OS ZSS
  4. KOŠIR Vlado — predstavnik OO ZB NOV
  5. ROZENSTEIN Slavko — predstavnik IS SO
  6. GRUDNIK Roman — predstavnik OK ZKS
- izvolitev dveh sodnic Temeljnega sodišča Celje tov. GOLOB Ivanke — Celje in ZAPU-

ŠEK Terezije iz Šmarij pri Ljšanah,

— rezrešnica sodnika Temeljnega sodišča Celje tov. ŠULIGOJ Igorja, zaradi odhoda na opravljanje drugih del in nalog v predzakonski posvetovalnici v Celju.

ANKA SIVEC

Voda za Velenje

Že nekajkrat smo poročali o pripravah za gradnjo vodovoda iz zajetja Ljubije v Velenje. Znano je, da se bori ta kraj s pomanjkanjem pitne vode. Najprej so nameravali zajetje graditi nižje Ojsterškega klanca. Sedaj pa je navedeno v lokacijskem dovoljenju republiškega organa, da se naj zajetje uredi višje sotočja Ljubije in Kramarice. Torej bo po teh napotkih zajeta voda Ljubije in ne tudi Kramarice. Naroča se dalje investitorju iz Velenja, da zaščiti območje nad zajetjem in uredi sanacijo opreme kmetij nad zajetjem, da ne bi prišlo do onesnaževanja vodnega vira. Dalje se investitorju nalaga obveza zagotoviti redno dobavo vode nizvodno od objekta za ljudi in živino. Iz tega sledi, da bo v strugi Ljubije vedno določena količina vode in torej ni nevarnosti za porabnike nižje od zajetja.

Naši napor za ustalitev gospodarstva

Za vsako hitro razvijajočo družbo so značilna občasna neskladja med novo ustvarjeno proizvodnjo in potrošnjo. Vlaganja v razširitev proizvodnje, obseg skupne in splošne porabe pa tudi osebne dohodka hitreje povečujemo kot so naše gospodarske zmogljivosti. To nesorazmerje se nam kaže v povečani stopnji inflacije, ki dejansko razvrednoti rezultate vložene dela preko nevidne ponovne delitve novoustvarjene vrednosti.

Da bi prekinili ta samodejni ekonomski proces, moramo gospodarska gibanja preusmerjati, kjer odstopamo od usklajenega družbenega razvoja. K razreševanju teh zadev moramo pristopiti selektivno, da bi s čim manj negativnimi učinki dosegli zazeleno gospodarsko ravnovesje. Zato smo v zvezni, republiški in občinski resoluciji opredelili kako bomo na krajši in daljši rok povečali donosnost našega gospodarstva. Le na-

ložbe, ki jih bomo pretežno sfinancirali z lastnimi sredstvi in sovlaganji drugih zainteresiranih OZD v prednostne panoge gospodarstva, bodo zagotavljale stalen nemoten razvoj.

Za doseganje zdrave gospodarske rasti niso pomembne le investicije, pač pa tudi tehnološke in organizacijske izboljšave v obstoječi proizvodnji. S tako zastavljenim razvojem gospodarstva bomo razreševali ekstenzivno širjenje obstoječe proizvodnje, h kateri smo se doslej tolikokrat zatekli tudi v naši občini.

Pomemben člen gospodarske ustalitve je del novoustvarjene vrednosti, ki smo jo namenili za financiranje skupne in splošne porabe. Zavedati se moramo dejstva, da ta poraba neposredno ne vpliva na gospodarsko rast pač pa je sestavni del našega družbenega standarda. Zato smatramo, da jo moramo v tem obdobju podrediti osnovnemu gospodarskemu razvoju.

Nekaj delegatskih mnenj o zaposlovanju

Ko so na eni zadnjih sej družbenopolitičnega zbora Skupščine občine Mozirje razpravljali o dokaj perečih vprašanjih zaposlovanja pri nas, smo med drugimi poslušali tudi tele misli, ki jih je nakazal delegat Franjo Pajk. V svoji pripombi se je omejil na stanje v lesni industriji. Tu iščejo delavce s končano osnovno šolo. Postopki v proizvodnji so takšni, da se delavec med delom izobražuje in si pridobiva ustrezne kvalifikacije, kar je odvisno pač od dela, ki ga opravlja. Pri tem seveda stremijo, da bi spoznal vse delovne prijemne. Preko Delavske univerze izobražujejo vsako leto dokajšnje število delavcev. Srečujemo se tudi s stanjem, s katerim niso zadovoljni. Veliko število zaposlenih nima niti osnovne šole, zato se trudijo, da bi jih doolali. Posebne težave nastopajo pri zaposlovanju delavcev iz sosednjih republik. Od 115 novo sprejetih je kar 60% delavcev drugih narodnosti. Gre za težave okoli znanja jezika, izobraževanja v njihovem jeziku, zagotovitve stanovanj in podobno. Prav zato bi morali napeti vse sile, da že v osnovni šoli usmerjamo otroke v lesno industrijske poklice, in bi tako uspeli zagotoviti domačo delovno silo. Pa bi odpadle vse omenjene težave.

Delegat Edi Herman pa je načel vprašanje štipendiranja. V tem je videti vrzel. Menil je, da nimamo ustreznih kadrovskih strokovnjakov v združenem delu. Namreč, zasedbe teh pomembnih delovnih mest so trenutno v glavnem neustrezne. Sploh se premalo trudijo za človeka. Večini pa je temu kriva zastarela miselnost, ki je še marsikje prisotna, ko se naloge teh služb smatrajo kot izrazito pisarniška opravila. Že pri načrtovanju investicij je treba upoštevati naložbe v kadre. V nadaljevanju pa je govoril o velikih težavah s katerimi se srečujejo v gozdarstvu. Primanjkuje precej delavcev za gozdarska dela.

Nina Vršnjak pa je kot delegatka opozorila na to, da nekateri poklici niso dovolj prisotni po naši krivdi. Navedla je primer, ko je neka kmečka deklica iskala pri nas štipendijo za Višjo agronomsko šolo, ker je ni dobila v naši občini, jo je iskala v Zalcu, tja bo morala potem tudi v službo.

Še več drugih delegatov je s svojimi mnenji in stališči pripomoglo k temu, da so sprejeli sklepe, ki bodo v bodoče zagotavljali, če bodo izpeljani, boljše stanje v kadrovskih zadevah. Poudarili so končno tudi potrebo po večjem povezovanju kadrovskih služb v združenem delu z občinsko kadrovsko službo.

To pomeni, da bo morala v svoji rasti zaostajati za povečanjem dohodka.

Osebnih dohodki so pogoj in posledica gospodarjenja. Skrajni cilj nas vseh je čimvečja potrošnja in s tem zadovoljitev potreb. Da bi se temu čim bolj bližali pa je potrebno v tem obdobju sorazmerno večji del novoustvarjene vrednosti nameniti za razširitev proizvodnje ne pa za povečanje osebnih dohodkov. To pa ne pomeni zaostajanja realnih osebnih dohodkov, pač pa pomeni doslednejšo odvisnost od naše storilnosti. V tem pa je tudi bistvo sedanje gospodarske ustalitve. Vsakdo bi se moral vprašati s čim lahko pripomore k zmanjševanju stroškov. Ta razmišljanja pa moramo vključiti v naša načrtovanja v TOZD in KS.

Le na ta način bomo naše misli spremenili v dejanja in gospodarska ustalitev bo naša nova delovna zmag.

ANTON VRHOVNİK

Bralka piše in predlaga

Bralka iz Radmirja nam je napisala pismo, v katerem najprej pohvali vsebino našega lista. Pravi, da ga bero prav vsi v dolini, zato želi svetovati, da se naj v njem objavljajo dežurstva veterinarjev in zdravnikov. Upamo, da bomo v bodoče to tudi storili. Povezali se bomo z obema službama in se potrudili dobiti podatke o tem. Res, prav misli bralka, ko piše, da so ljudje včasih v težavah, ko ne vedo na koga se obrniti v primeru potrebe po zdravniku, ali živinozdravniku. Pa naprej o pripombah bralke. Pravi, da se mnogo piše o kmetijstvu in živinoreji. Vendar meni, da so Radmirci prikrajšani za osemenjevalno postajo, te namreč ni in lahko tako čakaš tudi do dve uri na cesti na veterinarja, pa ti včasih mimoidoči pove, da je že odšel naprej.

Pripis uredništvu.

Zaprosili smo mg. Antona Resnika za njegovo mnenje glede vprašanja, ki ga bralka postavlja. Odgovor sledi v prihodnji številki.

Pismo vojaka

Naj vas najprej lepo pozdravim. Najlepša hvala za poslano Novice. Res sem jih težko čakal, da več zvem o tem, kako je še kaj v prelepi Savinjski dolini. Včeraj sem jih končno dobil in že danes vse prečital. Precej zanimivega sem zvedel. Zelo napredujete v kulturnih prizadevanjih. Tako vam ne more biti dolg čas, saj je veliko prireditvev po dolini. Sedaj se najbrže počasi pripravljate na pustne norčije. Seveda mi je žal, da sem tako daleč od vsega tega dogajanja. Lepo bi bilo doma, pa tudi zato bo prišel čas! Že kar težko pričakujem novih Savinjskih novic. Ne morete si misliti, kako lepo je tu, daleč od doma prebirati vse, kar se dogaja v dolini Savinje. Še enkrat lepa hvala in prosim, da mi še naprej pošiljate časopis.

JURIJ HRASTNIK—MOLOVNIK

Več gmotnih sredstev krajevnim skupnostim

Na vseh srečanjih predstavnikov krajevne samouprave je bilo vedno slišati glasne kritike na račun skopih sredstev s katerimi v teh osnovnih samoupravnih telesih v bazi razpolagajo. Letošnja predvidevanja nekoliko popravljajo sedanje stanje. Tako načrtujejo, da bodo iz predvidenih virov zagotovili krajevnim skupnostim takšna sredstva: Mozirje 11.358.673 din, Nazarje 6.692.186 din, Šmartno ob Dreti 1.737.056 din, Bočna 2.507.073 din, Gornji grad 800.761 din, Nova Štifta 784.045 din, Solčava 1.377.560 din, Luče 3.968.784 din, Ljubno 4.493.414 din in Rečica ob Savinji 2.664.619 din.

Vaški odbor SZDL Lepa njiva

Od leta 1978 imajo na Lepi njivi vaški odbor SZDL, ki ga vodi mladi kmetovalec Marko Jurkovnik. Poznamo ga kot delegata, kulturnega delavca in družbeno aktivnega krajana. Vaški odbor ima v teh časih važne naloge. Veliko je takšnega dela, ki ga je treba opraviti kar v ožji sredini. Marsikaj seveda ne gre lahko, meni Jurkovnik. Tako tudi ni bilo enostavno, ko je v kraju prišlo do nesoglasij zaradi gradnje ceste po dolini Ljubije. Kraj pa bi zaradi boljšega in uspešnejšega delovanja moral biti povezan. Da ni povsem tako so krivi posamezniki, ki nikakor ne morejo dojeti širših interesov za katere se moramo boriti. Nekateri so bili proti gradnji šole na Lepi njivi. Vemo pa, da kraji kjer še šole ni, hitro nazadujejo. Mladi beže, saj se nimajo kje zbirati in se zato kmalu odtuje. Nujno bi bilo postaviti še reški odbor krajevne skupnosti na Lepi njivi, potem bi delo bilo uspešnejše. Doslej je bilo naše sodelovanje z občinskimi predstavniki SZDL zelo dobro, želimo, da bi tako sodelovali tudi z občinskimi možmi.

Ne gre brez pomoči

Prosvetno društvo Mozirje je bilo letos nosilec vseh priprav za otvoritveni večer Kulturnega tedna in za razstavo knjižnih del Vladimira Levstika. Opravilo je tudi obisk šol z Levstikovo besedo in sodelovalo pri proslavi in odkritju spominske plošče v Šmihelu. To so bile zahtevne naloge, ki bi jih peščica delavoljnih v Mozirju sama ne zmogla. Hvalevredno je to, da so priskočili na pomoč nekateri dijaki in učenci osnovne šole v Mozirju. Pomagali so tudi posamezniki ter seveda člani izvršnega odbora društva. Tako je uspelo vsem skupaj pripraviti prireditve, ki so bile dobro sprejete. V kulturnem programu so se posebej izkazali člani dramske skupine, pa tudi šolarji šole Mozirje in dijakinja, ki je igrala na klavir. Mnogo dela je bilo opravljeno v pripravah, to pa je bila najdragocenejša pomoč širokega kroga razumevaločih ljudi.

Razstava o Kardelju

Občinska knjižnica v Mozirju si je zadala pripraviti, skupaj z Osrednjo knjižnico Edvarda Kardelja iz Celja prikaz velikega dela našega največjega misleca samoupravne naravnosti. Že razstava o knjižnem delu Vladimira Levstika v prosvetnem domu v Mozirju je pokazala, da se naši občani zanimajo tudi za to vrst kulturnih prireditvev. Seveda bo imela Kardeljeva razstava neprimerno večji pomen, saj bo skušala odgovoriti na mnoga, marsikomu še nepoznana dejstva. Kdaj bodo z razstavo pričeli, bomo pravočasno sporočili.

Glavno se je odvijalo pred spomenikom padlim.

Po poteh legendarne XIV. divizije

Pred 36 leti, 6. februarja je pri Sedlarjevem prestopila XIV. divizija Sotlo in prišla na štajersko ozemlje, kjer je v enomesečnem krvavem boju s sovražniki vsak pedenj naše slovenske zemlje plačala s težkimi izgubami. Ostala je v naši zgodovini kot legendarna sila odpora!

Mladinci so tudi letos pripravili spominski pohod po sledih te naše najznamenitejše divizije NOB. V Mozirju so vladale mrzlične priprave, ki so se pa z velikim uspehom pohoda poplačale. Naša mladina je prevzela takoiimenovano četrto etapo pohoda, ki je trajala tri dni in je bila dokaj naporna. Hodili smo od Zavodnja nad Šoštanjem preko Belih vod, Kramarice, Smrekovca, Rastk tja do Ljubnega ob Savinji. Pohodna brigada je štela 95 udeležencev, njen komandant je bil Janez Herman, politični komisar pa Anton Irmančnik. Na pohodu so sodelovali mladinci iz naslednjih občinskih organizacij ZSMS: Trbovlje, Zagorje, Hrastnik, Ljubljana, Grosuplje in Mozirje. Največ je bilo mladih iz Mozirja. Pohoda so se udeležili še nekdanji borec XIV. divizije Josip Defar — Branko, predstavniki rednih enot JLA in udeleženci, ki so se sami priključili pohodu. Tega bi se z veseljem udeležilo še večje število mladih, vendar je zaradi organizacijskih težav bilo število pohodnikov omejeno.

13. februarja 1980 smo skupaj s pohodniki predhodne etape odšli iz prijazne vasice Zavodnje proti Žlebnikovi domačiji, kjer smo prevzeli prapor, pred spomenikom Karla Destovnika — Kajuha pa smo uprizarili krajiš kulturni program. Zanimiva so bila pripovedovanja domačinov o dogodkih pred 36 leti, ko je na pragu Žlebnikove domačije zadela Karla Destovnika — Kajuha smrtonosna krogla. Ta izguba je bila za vse borce nepojmljiva, Slovenci pa smo izgubili obetajočega pesnika, katerega življenje je ugasnilo prej ko je utegnil izpovedati vse globoke misli in čustva.

Pot nas je vodila proti Belim vodam k domačiji Razpodovnik. Kakor včasih partizanom so tudi nam postregli s toplim čajem. V Belih vodah smo se srečali s predstavniki občinske organizacije borcev Mozirje. Osnovnošolci te prijazne vasice so nas lepo sprejeli v svoji šoli, kjer smo prenočevali.

Zjutraj nas je vodila pot na Smrekovec. Bila je zelo naporna, čeprav je bil sneg zmrtzen in ga ni bilo veliko. Predstavljalni smo si napore borcev, ki so se v visokem snegu z opremo in ranjenci umikali v moziške planine. To so morali biti resnično nadčloveški napori.

Res utrujeni, premočeni in zmučeni smo nekaj pred dvanajsto uro prispeli do kočice na Smrekovcu. Topla soba nam je izredno godila, posebej pa tudi okrepčila. Kmalu nismo več čutili utrujenosti in že se je čula pesem preko pobeljenih poljan. Pripravili smo bilten, oziroma kulturni program, ki je bil namenjen kot točka pred spomenikom nedaleč od Atelškove domačije. Večer na Smrekovcu smo izkoristili v vedrem razpoloženju in se med seboj do dobra spoprijateljili.

V petek smo šli na pot proti Rastkam in Ljubnem. Ta del je bil najlažji, pot je vodila ves čas navzdol in zato tudi ni bila naporna. Pri Atelškovi domačiji so nam prijazno ponudili čaj. Takrat, leta 1944, so tu prenočevali utrujeni, lačni in prezebli borci, domačija je bila prazna, domači pa internirani. Pot smo nato nadaljevali kakih 800 m, kjer so nas pred spomenikom padlim borcem XIV. divizije pričakali predstavniki borcev z Ljubnega in drugi krajani. Kulturni program je pripravila naša kulturniška skupina. Pot smo nadaljevali v Rastke. Tu so se mladinci pomerili v streljanju z malokalibrsko puško. Občinska strelska zveza je tekmovalno odlično pripravila.

Zmagala pa je 4 članska ekipa občinske konference ZSMS Mozirje. Pohodniki — komunisti so pripravili temeljito oceno pohoda in se dogovorili glede podelitve nagrad najbolj zaslužnim pohodnikom.

Na Ljubnem smo sodelovali pri zaključni slovesnosti pohoda, ki je bila izredno dobro pripravljena. Po končani slovesnosti smo v dvorani podelili nagrade pohodnikom. Dobili so jih: Josip Defar — Branko, Resnik Vlado, Ksenja Kamnikar, Ludvik Seničar, Toni Bezgovšek, vojni pošti Postojna in Pivka. Vsem iskrene čestitke za prijateljski trud in prizadevanje. Vsi si želimo, da bi legenda o XIV. diviziji ostala živa v vseh pohodnikih, pa tudi v vseh mladih Jugoslovanih.

Predsedstvo občinske konference ZSMS Mozirje se iskreno zahvaljuje za izkazano pomoč in sodelovanje pri izvedbi pohoda, občinskemu odboru borcev NOB, občinskemu štabu teritorialnih enot Mozirje, občinski strelski zvezi Mozirje, družbeno političnim in drugim organizacijam z Ljubnega pri Savinji, osnovni šoli Ljubno in vsem ostalim, ki so kakorkoli pripomogli k uspešni organizaciji pohoda na območju občine Mozirje. ANTON IRMANČNIK

Slovesnost na Ljubnem

Dvanajsti pohod mladih po poteh XIV. divizije se je letos zaključil na Ljubnem. Slavje je bilo veličastno tudi zaradi številne udeležbe nekdanjih borcev te legendarne divizije in mnogih koroških partizanov. Številni krajani so z veseljem pozdravili v svoji sredi tudi nekdanjega komandanta XIV. divizije Toneta Vidmarja — Luko in njenega komisarja Alojza Žokalja. Med gosti je bila tudi podpredsednica republiške konference ZSMS Vida Mikuž. Z besedami iskrenega pozdrava in dobrodošlice je predsednik krajevne konference SZDL Ljubno Jože Prisljan poudaril zadovoljstvo krajanov, da je ta velika manifestacija prav v njihovem kraju. Nato je spregovorila o trnjevi poti XIV. divizije pred 36 leti nekdanja borka Nada Majcen. Poudarila je, da je bilo prav neomajno zaupanje v zmago tisto, da so borci takrat uspeli preživeti nadčloveške napore in so tako v boju dokazali svojo voljo osvoboditi slovensko zemljo.

Srečanje mladih z borci je bilo prisrčno. Tako se kuje bratstvo in enotnost ter odločnost ohraniti pridobitve narodnoosvobodilne borbe.

Po kulturnem programu, ki so ga skrbno pripravili domačini, so navzoči z veseljem in odobravanjem pozdravili brzojavko predsedniku Titu z dobrimi željami za ozdravitev.

Ta dan pa so se na Ljubnem zbrali tudi člani področnega odbora koroških partizanov na svoji letni konferenci. O delu tega odbora je poročal Rudi Bajc. Njihova dejavnost je bila v preteklem obdobju zelo pestra. Čutiti pa jo je bilo v občinah Slovenske Konjice, Celje, Velenje in Mozirje, to je na območju, kjer področni odbor dela. Na tem srečanju so koroški partizani zastavili delovni program za naprej. Posebno slovesno pa je bilo podeljevanje spominskih znakov, ki ponazarjajo boj koroških borcev tako na tej, kot tudi na oni strani meje.

Povsod dejavna

V Mozirju je Gelca Miklavc poznana kot malokdo. Ne zaradi tega, ker je dolga leta delala na občini, temveč zato, ker je vsakomur pripravljena pomagati. Kot dolgoletna družbenopolitična delavka, mati, borka in človek si je pridobila mnoge prijatelje. Njena beseda veliko pomeni. Življenje jo je izučilo, saj je doma z male kmetije na Kozjanskem in je zgolj občutila krivice takratne družbe. Zelo mlada se je odločila za aktivno borbo proti nasilju tujca.

Pozneje je končala kmetijsko-gospodinjstvo šolo. Ker je dolga leta delala v ženskih organizacijah nam je odgovorila na nekaj vprašanj v zvezi s položajem žensk danes. Menila je, da so ženske premalo osveščene in prav v tem je iskati večkrat njih odklonilno zadržanje. Seveda so zelo obremenjene, saj se za njih ne piše 8 urni

delovni čas! Dan je dolg in sega tja v noč, pri večini žensk. Premalo se izobražujejo, zato tudi ne posegajo dovolj učinkovito v dogajanja, ki jih krepko zanimajo, kot otroško varstvo, zdravstvo, delovni odnosi in podobno. Tako gredo pogosto stvari, ki jih življenjsko zani-

Gelca Miklavc

majo, mimo njih. Več bi morali storiti v kolektivih za njihovo izobraževanje in osveščanje. Tu bi sindikati morali na čelo! V naših razmerah imajo še marsikje poleg družine zemljo, ki jo morajo obdelovati. Vse to je seveda veliko breme. Tako ostane na kraju le malo časa za žensko samo. Zato je tudi malo pobud v našem družbenem življenju s strani žensk. Tudi na odgovornejših položajih jih je vse manj, ker se pač nimajo časa ukvarjati z zahtevnejšimi nalogami. Res pa je tudi, da se še vedno dogaja, da ponekod vodstvene strukture dušijo pobude žensk, oziroma jim premalo sledijo. Končno, ženska, ali delavka, ali kmetica, ali izobraženka, je v prvi vrsti ženska. Še prevladuje miselnost, da spada v gospodinjstvo in ne v javno življenje. To miselnost bomo morali spremeniti.

KULTURNI TEDEN ZA NAMAMI * KULTURNI TEDEN ZA NAMAMI * KULTURNI TEDEN ZA NAMAMI

Na večer otvoritve V. Kulturnega tedna v Mozirju. (Posnetek Niko Mlakar)

V. Kulturni teden je za nami

Kultura povezuje ljudi, narode, države, kontinente... Postaja nepogrešljiv člen v verigi sleherne družbe. Zagotavlja vez preko vseh drugih okoliščin, ki sicer lahko delujejo razdiralno. Torej je v njej nekaj veličastnega in prav zato človeštvu tako potrebnega duha spravljalnosti. Mnogo podobnih misli bi lahko nanizali, ko utemeljujemo globok pomen omike vsakogar izmed nas in vseh narodov sveta.

V naši občini smo pred petimi leti začeli bolj organizirano spodbujati kulturno dejavnost. Kot se spominja predsednik ZKO občine Mozirje Anton Venek, so bili začetki skromni... Vsak začetek pač pomeni neko negotovost glede nadaljevanja. Vendar, v tem je bil naš začetek dober. Dobro zastavljen. Ko se oziramo nazaj v dogodke zadnjega kulturnega tedna smo lahko zadovoljni.

Vsaj nekaj je jasno. Povsod je bilo dovolj dobre volje za sodelovanje, povsod dovolj ljudi, ki so radi žrtvovali svoje proste ure, da bi z igrjo, petjem, ali glasbo razveselili soljudi. Zato je bil program pester in poln. Ne gre ob tem zapostaviti resnice, da se za njim skriva neprecenljiv delež naših kulturnih delavcev v dolini. Kajti, domala v vseh krajih se je nekaj dogajalo, povsod so na nek način čutili kulturni utrip. To pa ni mala stvar. Nekateri so celo menili, da je program preobsežen, da je preveč prireditvev in podobno. Kakor kdo, pravimo. Vendar je sedaj na dlani, da so naši občani hvaležni vsem, ki so s svojim trudom doprinesli k velikemu

uspehu! To pa je končno tisto, kar smo hoteli in iskreno želeli. Igrali, peli in govorili smo zato, da bi vse to seglo v sleherno hišo naše doline in da bi v slehernem srcu zapustilo odmev, ki oplemeniti človeka in duha. Ob vsem tem ni nazadnje omeniti dejstvo, da so prav ljubitelji največ prispevali k uspehu, da so člani naših društev storili svoje!

Vse drugače gre ocenjevati podobne dogodke tam, kjer je glavni delež prizadevanj posledica poklicnih kulturnih delavcev. Tudi njih delež je velik, vendar po pravici, ni povsem primerljiv z naporom tistih delovnih ljudi, ki po težkem vsakdanjem delu najdejo čas za razne ljubiteljske dejavnosti v kulturnih skupinah društev.

Vsaka stvar ima dve plati. Zato je dobro povedati, tudi senčno stran, ki morda ne kaže tako vesele podobe. Če pridejo v nek kraj, ki je v preteklosti slovel, kot kulturno razgiban, pevci, da bi s svojo pesmijo razveselili poslušalce, teh pa je le 14, potem je treba reči, da je nekaj narobe.

Morda se ob tem zamislijo gostitelji. Mnogo truda je treba za dobro pripravljen koncert, potem pa se tako obnašamo, kot, da ga v kraju ni. Ali morda niso zanj ljudje vedeli? Drugi primer.

Mladi so se potrudili in pripravili v okviru mladinske organizacije v Nazarjah zahtevno delo Moliera.

Predvajali so ga v Kokarjah pred komaj 50 gledalci. Zakaj? Saj je v preteklosti prav ta kraj pokazal veliko

dobre volje za delo na kulturnem torišču. Kaj je zatajilo?

Vsekakor, takšni primeri niso običaj. Odlični gornjegrajski igralci so nastopali v Mozirju. Niso bili zadovoljni z obiskom.

Tu bi se dalo opravičiti skromno udeležbo z neprimerno uro pričetka igre in morda s prvo, pomladno lepo nedeljo.

Morda bi se lahko govorilo o posameznih primerih slabšega obiska. Eno je pribito res! Trud mnogih kulturnikov je najlepše nagrajen z dobrim obiskom.

Morda bi o tem razmislili, ko bo v bodoče obiskala vaš kraj kakšna kulturniška skupina.

Ne gre podcenjevati kakovosti prireditev, ki so bile v tem letu na sploh zadovoljive. Tudi izbor prikazanih del je bil, denimo dramska dela, bolj zahteven. Težji in prav zato uspešnejši!

Najvažnejši smoter našega tedna je nedvomno v tem, da se društva med seboj povežejo. Da torej z združenimi močmi predstavimo naše delo javnosti. Da je pri tem zajetih čimveč krajev naše doline.

Ne gre pozabiti, da sleherno povezovanje pomeni večjo učinkovitost in medsebojno spoznavanje.

Primeroma postavimo vez med društva v krajevni skupnosti Mozirje. Tako so šmihelski pevci sodelovali na prireditvi v Mozirju, mozirski kulturni delavci pa so pomagali pri proslavi in odkritju plošče Vladimirju Levstiku v Šmihelu.

Prav v tem tiči morda še večji bodoči uspeh!

O dobrem semenu

Nazarsko kulturno življenje je kakor kašča, bogata kašča suhega žita (ki prikrito živi).

Prikrto življenje uporabljajo organizmi za preživetje neugodnih življenjskih pogojev, npr. zime.

Žitno zrnje je dober kapital. Če ga pametni obrača, (seje) se mu večkrat obrne; da pa se iz njega speče tudi potica, hm, dobra potica. Vendar, če ješ potico na račun semena, je ne boš dolgo!

Razveselljivo je, da kani biti nazarski zimi konec. Obiskujejo nas že prve lastovke, znanilke pomladi. Sicer pa, pošteno je pokazala svoje zobovje v stranskih (negativnih) učinkih pospešene industrializacije in urbanizacije. Zopet se je pokazalo, da razvoj proizvodnih sil prehitava produkcijske odnose. Živimo, kot da bi bili kraj brez zgodovine. Pa jo imamo — bogato kulturno dediščino imamo samo zavedamo se ne.

Preveč žita iz sicer vedno večje in po verjetnostnem računu tudi bogatejše nazarske kašče porabimo za peko, le tu in tam se izmuzne skozi špranje zaledenelih odnosov kakšno seme za setev. Mar lahko klubuje eno samo drevo viharju?

Prav je, da dobro živimo, a ne potrošniško le z rokami in želodcem. Kvaliteto je možno mimo zaostrovanja pogojev doseči tudi s primernejšimi načini, npr. z množičnostjo, ki se je poslužujejo tudi športniki. Vendar bi bilo škoda, če ne bi znali izkoristiti kvaliteto semena optimalno. Ranjencu je napačno

na prva pomoč škodljiva, če pa izostane, tragična! Nekateri (=mnogi) se nekam dolgo „uležavajo“. To bo čistega semena! A seme je treba tudi posejati. Napolnimo si sejavnice!

9. februarja nas je v Kokarjih obiskal eden največjih svetovnih komediografov Moliera s svojim SGANARELOM ALI NAMIŠLJENIM ROGONOC-CEM v zasedbi kulturne skupine OO ZSMS Nazarje. A glej ga zlomka, Nazarčani (tisti za zapečki in šanki) so se v svoji skromnosti potrudili, da jih ni slučajno zadela katera umetniških besed. „Da jih bom jaz (kdo pa si ti tisti jaz) hodil gledat, kako se narejajo! Ja skoke bi pa rad videl, na ta večji skalnici bodo.“ (na Ljubnem — opomba V. Ž.) „Čuj, a greva vkup!“ Razmeram le kaže več

luči. Vseeno je bilo navdušenje tolikšno, da je že na samem začetku počila ena petarda. Tudi to je zanimivo. Ker ena lastovka še ne prinese pomladi, so se zbrali tudi pevci in baje jim hočejo tudi ženske „vlogo držati“. To je razveseljivo.

Želimo si čim več sonca in toplote, saj lastovice so ptice naših krajev. Pomagamo jim in pritegnimo jih domov.

V razmislek pa nekaj Cankarjevih besed iz povesti Martin Kačur.

„Če je taka, mi pa precej razložite, zakaj je v tem zakletem kotlu tema in mraz in blato, ko že po vsem drugem svetu sonce greje?“

Zrno skušal pridati!
VELJKO ŽVIPELJ

Kulturna skupina OO ZSMS iz Nazarja v Molieru — Scanarel ali Namišljeni rogonosec. Igrali so v Kokarjah. (Posnetek A. Žvipelj)

Levstik v češčini

Znano je, da so nekatera dela Vladimirja Levstika prevedena tudi v češki jezik. Vendar ni bilo znano, niti literarnim delavcem, da so na Češkem 8. maja 1977 v Šumperku igrali Gadje gnezdo v dramatisaciji Herberta Gruena. Naš rojak Milan Venišnik, ki je služboval v konzularni službi na Češkem je opozoril na to dejstvo. Bil je namreč kot jugoslovanski predstavnik povabljen na predstavo, ki jo je pripravilo tamkajšnje poklicno gledališče. Prijazno nam je odstopil tudi gledališki list, tako, da imamo tudi v tem dokaz. Kako velik pomen so Čehi podelili Levstikovemu delu, kaže to, da so Kastelko igrali ob obletnici osvoboditve v sklopu slavnostnih prireditev.

Kultura med delavci

V združenem delu se je malo kje potrudilo, da bi storili tudi kaj za delavčovo kulturno obzorje, kot v Elkroju, tovarni, ki zaposluje pretežno ženske. Že nekajkrat so opozorili glede tega nase. Letos so se vključili v kulturni teden s svojo prireditvijo. Pripravili so razstavo akademskega slikarja Lojzeta Zavolovška in se hkrati spomnili književnika Vladimirja Levstika. V svoji sredi so zaupali naloge in skrb za kulturno delo mladim delavkam, tako imajo torej določeno, kdo se briga za kulturne prireditve v kolektivu.

V uvodnih besedah je direktor Ivan Kramar med drugim dejal: Za trenutek smo zaustavili naše stroje in odvrnili našo pozornost od našega vsakodnevnega dela, ki nam je sicer v zadovoljstvo in daje smisel našemu življenju. V Elkroju vlada prepričanje, da ni dovolj, če našega delavca — samoupravjalca razvijamo samo enostransko, če mu nenehoma govorimo o delu, disciplini, produktivnosti dela itd.

Ob tem spoznanju smo se odločili, da bomo delali letno urve zato, da bomo lahko imeli v letu med delovnim časom nekaj kulturnih prireditev, ki naj duhovno bogatijo delovnega človeka.

Duhovno bogatejši delavec bo gotovo tudi lažje odločal o bistvenih vprašanjih, ki jih srečuje v vsakodnevnem življenju in procesih samoupravnega odločanja.

Naše življenje bo bogatejše, če bomo čuli in videli

pa tudi razumeli tisto, kar nam pripovedujejo dela naših umetnikov, znanstvenikov itd. Saj so ta dela vendarle namenjena nam delavcem, pa nikomur drugemu.

Neprecenljiva škoda pa nastaja ob dejstvu, da gre mnogo tega, kar je namenjeno nam, neopravičeno mimo nas...

Naj zaključim v globokem prepričanju, da bo to predah med dvema delovnim dnevo-ma, ki smo ga namenili kulturi, prispevek, da bomo jutri in v prihodnje prihajali na delo z veseljem in spoznanjem, da je kultura del nas samih in umetniška dela namenjena za delovnega človeka.

Ob stoletnici — Lacko in Krefli

Prosvetno društvo Gornji grad je pripravilo gledalcem in prijateljem dramske dejavnosti obsežno pojasnilo o samem delu Ivana Potrča in o tem zakaj so se odločili prav za to zvrst dramske igre.

Z dramo LACKO IN KREFLI udejanjamo tisto našo programsko usmeritev, ki želi gledalce seznaniti predvsem z deli iz življenja slovenskega kmečkega človeka skozi različna obdobja naše pretekle in polpretekle dobe. V ta sklop sodijo zlasti naslednja že uprizorjena dela: Samorastniki, V Ljubljano jo dajmo, Razvalina življenja, Kreflova kmetija, Vdova Rošinka, Ko bi padli oživil.

Kreflova kmetija je prvi del dramske trilogije o Kreflih, ki jo sestavljajo tri tridejanske drame: Kreflova kmetija (1938), Lacko in Krefli (1949) in Krefli (1953). Njen avtor, pisatelj in dramatik Ivan Potrč se je s temi dramami uvrstil med vodilne ustvarjalce socialnorealistične smeri. Zakaj smo to delo odrski oživil? Prepričani smo, da je kljub določenim časovni odmaknjenosti ali prav zara-

di nje računati na odmevnost dela pri občinstvu. Starejši gledalec, ki je živel v teh usodnih časih, bo čustveno in razumsko podoživljal bojzani, notranje in zunanje spopade ter usode, zlasti kmečkih ljudi, ki jih je sprožila vojna vihra. Mlajšemu gledalcu bo igra zanimivo pričevanje o naši zgodovini. Tako prvega kot drugega pa bo morda vzpodbudila k razmišljanju o še neki, občečloveški dilemi, ki se ob tem delu dovolj zgovorno ponuja, to je: koliko se je človek ob neki usodni preizkušnji zmožen iztrgati iz sebe, se iz svojega jaza dvigniti nad osebne interese za višje cilje, na primer za svobodo, za lepše življenje svojega ljudstva in vsega sveta.

Letošnje leto praznuje gornjegrajsko prosvetno društvo stoletnico svojega obstoja. Leta 1880 je bila v Gornjem gradu ustanovljena čitalnica. V njenem okrilju je vzkliela in se nato neprekinjeno nadaljevala kulturno prosvetna dejavnost v kraju. Med drugim želimo tudi z našo uprizoritvijo počastiti ta kulturni jubilej našega kraja.

V Šmihelu so vzdali na rojstni hiši književnika Vladimirja Levstika spominsko ploščo. Uvodne misli je podal domači kronist Lovro Goličnik, ki je nato ploščo tudi odkril.

Savinjske NOVICE

„Savinjske novice“ izhajajo mesečno — Izdaja SO in delovne organizacije občine Mozirje — Urejuje uredniški odbor — Glavni in odgovorni urednik Aleksander Videčnik — Tehnična urednika Niko Kupec in Dudšan Lazar — Uredništvo in uprava: Mozirje 175, telefon 063-830-017 — Žiro račun pri SDK ekspozitura Mozirje št. 5076-637-56 — Savinjske novice, glasilo SO Mozirje — Rokopise, ob-

jave in oglase za vsako številko sprejemamo do 20. v mesecu — Stavek, filmi in prelom ČZP Dolenjski list Novo mesto — Tisk na rotaciji Ljudske pravice v Ljubljani — Po mnenju ISSRS, Sekretariata za informacije (št. 421/172 z dne 9. maja 1973) je časopis oproščen davka na promet proizvodov.

KULTURNI TEDEN ZA NAMI * KULTURNI TEDEN ZA NAMI * KULTURNI TEDEN ZA NAMI

Odličja so prejeli . . .

Na zaključni prireditvi v Gornjem gradu so prejeli zlato plaketo s priznanjem zaslužni kulturni delavci naše doline. To slovesnost odlikuje doživeto sodelovanje navzočih v dvorani, ki so vsakega izmed odlikovancev toplo pozdravili. S tem so javno potrdili izbor posebne komisije, ki na predloge prosvetnih društev in zveze kulturnih organizacij odloči o tem, kdo zasluži to visoko priznanje. Letos so dobili odličja:

Anton Acman, Šmihel
Franjo Cesar, Mozirje
Linko Mrevlje, Mozirje
Ludvik Završnik, Rade-
gunda
Zdravko Rastočnik, Na-
zarje
Ivan Grobelnik, Rečica

ob Savinji

Jože Miklavc, Bočna
Lenka Kralj, Ljubno
Moški pevski zbor Luče
Jože Venišnik, Gornji

grad

Ac dr. Urlep, Gornji grad
Odlikovancem iskreno čestitamo in želimo v bodočem delu dosti uspehov!

Med podelitvijo odličij v Gornjem gradu

Zanimiva dediščina

Arhiv starih listin in fotografij pri Kulturni skupnosti občine Mozirje si prizadeva zbrati čimveč izvornih dokazov o življenju v dolini nekdanj. Treba je takoj povedati, da se občani vse bolj odzivajo in prinašajo v zbirko marsikaj, res zanimivega. Tako je pred časom prinesel Jože Bastl — Tonk iz Devc zaščitno listino izdano leta 1774 v Gornjem gradu. Takšen dokument je izredne važnosti, saj lahko posluži kot temelj raziskavam takratnih odnosov med gospodščino in kmeti — podložniki. Verjetno je podobnih listin po naših hišah še dosti. Zato bi bilo prav, da se shranijo v arhivu, ki je dostopen javnosti in pomeni zametek javne zbirke naše občine. Če bomo vsi po svojih močeh pomagali, da se obogati, bo to nov kulturni korak naprej v dolini. Zato prosimo, da ne zavrzete kakršnihkoli starih revij, brošur, poročil, obvestil in fotografij. Sporočite, če imate kaj primerne za občinsko zbirko kar našemu uredništvu.

Ena redkih delovnih organizacij, ki se je vključila s svojim programom v kulturna prizadevanja, je Elkroj Mozirje. Prizor ob otvoritvi razstave slikarja Lojzeta Zavolovška je posnel Niko Mlakar.

Razstava knjižnih del Vladimirja Levstika je presenetila, saj mnogi obiskovalci niso poznali dela našega rojaka. Prizor kaže prof. Vlada Novaka, ki je razstavo odprl v razgovoru z domačimi ljubitelji kulture. (Posnetek: Niko Mlakar)

Bravo Simona, pokazala si kako se igra

Od ust do ust je šel ta vzklík, ko smo zapuščali predstavo PD Mozirje Gadje gnezdo. Bravo, Simona, pokazala si, kako se igra! (Glavno vlogo, mater Kastelko, je igrala Simona Vjestič.)

Ne bi bil rad predrzen, toda rad bi vprašal, kje je pravzaprav čar njene igre; zakaj smo si bili vsi edini: ta ženska se pa zna napravljati po odru!

Vsekakor je ena njenih glavnih odlik — KONTRASTNOST. Nenehno spreminjanje način govora, spreminjanje mimike, kretanj, gibanja . . . Spoštljivo globok razpon od surovine podivjanosti do ljubeče umirjenosti, od grozljivega vpitja do nežnih izrazov ljubezni. Upa si, kar si upajo redki igralci — divjati, kričati, furmansko preklinjati in ostro zapovedovati. Vse to dela njeno igro barvito in zanimivo ter onemogoča spanje in zehanje po dvorani.

Naprej! Simona tudi NE TEATRALIZIRA! Na odru je pristna in naravna, in če je treba povedati, da je trava zelena, pač pove — trava je zelena in pika. Nič se pri tem ne pači, nič ne dviguje glasu, ker je trava

pač zelena in to ni nobena težka katastrofa. To njeno lastnost velja hvaliti zato, ker je najti mnogo „igralcev“, ki so sposobni prav to zoprnost teatralizirati in nategovati nedolžne stavke: TRAAAVA JE ZEEEEEENA-AA!!! Ah, oh in sploh!!! Ah, oh in sploh, kako težko je biti takrat v dvorani!

Še mnogo zanimivega je moč opaziti ob vlogi Simonine Kastelke. Vzemimo — IGRANJE ŽALOSTI. Ne vem od kod so nekateri igralci sveto prepričani, da je odrska žalost to, če ima igralec povešeno glavo, povešeno do te mere, da sam sebi gleda pod brado. To sicer je žalost — prava igralska tuga je — toda naravna žalost to ni! Kastelka je ob smrti dveh sinov žalostna do norosti, ampak Simona vendarle nosi ves čas glavo pokonci. In njena žalost ni zato nič manjša. Svoj obup zna izraziti s kretnjami, z mimiko, z glasom, kar so vsekekor prepričljivi in gledališko bolj učinkoviti prijemi.

STRMENJE V SOGOVORNIKA. Če se z nekom pogovarjamo, ali ga res lahko ves čas gledamo v oči? Kje pa! Nikakor! Pogled iz oči v oči vzpostavi med sogovornikoma tako

močan kontakt, da ga vzdržimo le nekaj hipov, in še to le ob izražanju zelo tehtnih misli ali globokih čustev. Zanimivo, da Simona zeko na redke čase pogleda proti svojim sogovornikom. Toda kadar pogleda, se ji oči toliko zabliskajo, da takoj uvidimo, aha, sedaj gre pa zares.

HISTERIJA, MIMIKA in KRETNJE. Kdor je napet, razburjen ali histeričen (tovrstni prizori v gledališču prevladujejo), išče strelvod svoje napetosti v nenehnih (in večinoma brezkoristnih) opravkih. Kdor je razburjen, ne stoji kot bukevštor in roke mu ne visijo kot strgana marelja, marveč je obupno aktiven; če drugega ne si mečka srajco, ali buta s črepi- njo ob zid.

Vse to smo videli pri Simoni in smo rekli: kako naravno igra!

In videli smo še kup drobnih domislic, videli smo odlično odigrane in psihološke utemeljene prehode iz enega čustvenega stanja v drugo, videli smo igranje premorov, ki si jih sicer nihče ne upa (ali ne zna) igrati, in bilo je še več takega, za kar kličemo: Bravo, Simona!

Naj mi bo dovoljeno zapisati še eno misel! Z letošnjo dramsko bero smo lahko zadovoljni! Pretresljiva Potrčeva drama Lacko in Krefli, že omenjeno Levstikovo Gadje gnezdo in igriva Molierova komedija (ic)a Namišljeni rogonosec so dela, ki nam imajo in nam tudi hočejo nekaj povedati. Zaradi večmesečnega truda ustvarjalcev so tudi umetniško na višini, predvsem pa se vidi, da niso bila postavljena na oder le zato, da bi malo „afne guncali.“ Lahko smo veseli!

V marcu pa se obetajo še nove predstave: v Šmartnem ob Dreti Partljičeve Ribice na plitvini, na Rečici pa Cankarjev Idealist Martin Kačur ter zabavna monodramica Sladko vince piti . . .

Če prištejemo še trud in napore Za pravdo in srce v Novi Štifti, bomo lahko nad letošnjim repertoarjem ponosni. Želeti je le še to, da se katera naših predstav vrstni na Srečanje amaterskih gledaliških skupin celjskega področja.

FRANC BIDER — KREFLI

Neodgovoren odnos

Že večkrat smo opozarjali na izredno pomembnost kulturne dediščine. Sem, seveda spadajo vse vrste dokumenti, ki izpričujejo delo, običaje in odnose med našimi predniki. Zgodilo se je tole. Nekdo je preko 40 let varoval izredno zanimive pisane podatke ter jih zaradi visoke starosti končno zaupal družbeni delovni organizaciji. Mislil si je, da bodo tam najbolje shranjeni in ohranjeni. Vsakdo bi sklepal, da je mož pravilno ukrepal. Pa se pokaže, da se je zmotil v svojem

zaupanju. Nekdo od ljudi, ki so jim bili dokumenti dostopni, je svojevoljno dal nekaj teh zasebnemu zbiralcu. Zakaj — bolje, da ne iščemo odgovora. Najbrž pa niti pomisliti ni, da je storil s tem dejanje, ki je vsega obsojanja vredno. Ne samo do človeka, ki je dolga desetletja bdela nad podatki in jih skrbno čuval. Tudi do družbene skupnosti se je takšen radodaren človek postavil v položaj, ki kaže, da nima niti osnovnega čuta odgovornosti.

Odlično so zaigrali godbeniki Občinske godbe na pihala na koncertu v Mozirju. (Posnetek: Niko Mlakar)

Med Levstikovo uro v šoli Luče

Trške pravice

Premalo vemo o življenju v nekdanjih trgih. Premalo tega je tudi zapisanega. Vendar so nekatere stvari, ki pričajo o dogodkih iz tistih dni ohranjene. V Mozirju je bila najdena listina o podelitvi trških pravic iz leta 1793. Franc in Marija Kokalj — Žovlje sta z več drugimi dokumenti listino predala arhivu Kulturne skupnosti. Takšne listine bodo, takoj ko bo njih število ustrezno, razstavljene. Seveda so pa za sedaj na voljo študentom, ki pripravljajo razne naloge. Prav sedaj dela mladi pravnik na tem, da bo pripravil diplomsko nalogo iz osvobodjanja naših kmetov v fevdalnih časih.

Več v izvoz

Sedanja gospodarska gibanja in potrebe bodoče usmeritve narekujejo tudi našim gospodarskim organizacijam večjo usmeritev v izvoz svojih izdelkov. Vemo, da uspešen vir deviz, pomeni tudi lažje možnosti uvoza potrebnih surovin in drugega. Iz podatkov po načrtih naših OZD za leto 1980 razberemo bistvene premike v boljše. Skratka, prilagajanje gospodarskemu trenutku. Tako načrtujejo v Glinu za 156 %, v Elkorju za 90 %, v Smreki za 176 %, v TOZD Mali gospodinjstvi aparati za 61 % in v Zgornjesavinjski kmetijski zadruzi za 41 % večji izvoz. To povečanje je razumeti v primerjavi z oceno izvoza iz leta 1979.

Kastelka (Simona Vjestič) in Zinka (Marjana Skornšek) v 7. sliki Gadje gnezda na večeru, ki je bil posvečen spominu Vladimirja Levstika v Mozirju — Režija Fran Cesar. (Posnetek: Niko Mlakar)

Kmetijska šola v Mozirju?

Kmetijstvo je v naši občini izredno važna gospodarska panoga, zato je odločitev o tem, da se prične načrtno šolati bodoče kmetovalce na mestu. Kmetijsko izobraževalni center Celje je pripravljen ustanoviti takšen oddelek v Mozirju, stroške pa bi pokrivala izobraževalna skupnost Agroživilstva. Predvideva se, da bi pouk trajal deset mesecev, to je 35 tednov po trideset ur. Pričeli bi v pomladnih mesecih, nadaljevali pa v jeseni in preko zime. Zaželjen je tudi vpis deklet, saj bodo ta lahko izbrala pouk gospodinjstva. Šola bi dala poklic „usmerjeni kmetovalec“. Učenci prispevajo za stroške izpitov okoli 300 dinarjev.

Prijav je veliko. Delavska univerza Mozirje zagotavlja prostore v osnovni šoli. Splošne predmete bodo podučevali domači prosvetni delavci, strokovne pa učitelji šentjurske kmetijske šole in strokovnjaki zadruga. Zaradi visokih stroškov so morali odložiti pričetek na jesen. V zadrugi so nam povedali, da pričakujejo izdatnejšo pomoč republiške izobraževalne skupnosti in da je z veliko verjetnostjo računati na to prepotrebno šolo v Mozirju.

Marljivi kot čebele

Znana je zagnanost čebelarjev v naši dolini. Na zboru čebelarstva družine v Gornjem gradu so ugotovili, da je še premalo čebelarjev vključenih v njihove vrste. To zavira skupne napore za preprečevanje čebeljih boleznih in druge organizirane pristope. Zbora sta se udeležila Jože Šlander, kot predstavnik republiške zveze in Srečko Lamut iz občinske zveze. Navzoči so prisluhnili predavanju o nevarnosti boleznih in njih preprečevanju. Iz pasišč zunaj občine so k nam prinesli razne nevarne bolezni, ki jih bomo morali hitro in učinkovito zdraviti, sicer bodo v nevarnosti naši panji. Ob tem je nujno opozoriti občane, da pomagajo pri borbi proti okužbam. Vsak čebelar, ki bi želel pripeljati čebele na pašo, mora predložiti lastniku zemljišča potrdilo o zdravstvenem stanju čebel. To je v skladu s predpisi, zato je treba nasvet upoštevati. Za kršilce so predvidene stroge kazni. Člani družin bodo pregledovali potrdila pri lastnikih zemljišč, zato naj ti upoštevajo določila zakona, ki tako velevaljo!

JOŽE FAŠUN

Ali veš . . .

da je tudi tvoja zanimiva ptičnica v okras našemu okolju,
da je kužno znamenje na Papeževem v Lokah še ohranilo prvotne freske (slike na omet), ki jih bomo videli kmalu obnovljene, za kar si prizadeva turistično društvo v Mozirju,
da še vedno drži lepa stara slovenska navada, da so rezljana vrata domače hiše, ne samo okras hiše, ampak tudi ponos vsakega dobrega gospodarja,
da je že mnogo primerov v Gornji Savinjski dolini, ki so res vredni posnemanja — stara vhodna vrata so prvovrstno obnovljena, da je že na kmetijah opaziti čudovito rezljana nova vrata, natančno po prejšnjem starem vzorcu,
da bo že kmalu bela vrana tista hiša v naši dolini, ki še ni uredila (očistila in prebarvala) vhodnih vrat,
da je portal (ponavadi kamniti okvir, ki nosi vrata) marsikatero kmečke in meščanske hiše z letnico in začetnimi črkami gospodarja, ponavadi iz zelenega kamna, ki je prava posebnost naših krajev,
da mnogi v dolini Novice ne samo berejo, ampak tudi kakšen naš nasvet uresničijo, na kar smo seveda tudi zelo ponosni, da nas pomlad že vabi in marsikaj je potrebno še urediti in olepšati in zato pohiti z delom — tudi ti!

M.

Obnovljena vrata na Ljubnem /kmetija Budna/

Prizor s kviza ob 25 letnici Smreke v Gornjem gradu

Stabilizacijsko ravnanje

Smreka v Gornjem gradu je praznovala 25 let obstoja. Dogovorili so se, da bodo praznovali, vendar v skladu s trenutnim časom — stabilizacijsko. Povzemamo iz vsebine članka v njihovem glasilu naslednje.

Zavzeto je bilo stališče, da praznovanje bo, vendar le v obliki kulturnega programa, brez skupne večerje, hrupa in zapravljanja denarja. Mladi smo odločitev pozdravili, vendar spričo vloženega dela, ki ga ni bilo malo, dela 25 let — ne, ne bilo bi pravično do vseh njih, moramo najti način in čas, da se družno pogovorimo, si izmenjamo izkušnje, ki nam bodo, zlasti mladim, še kako dobrodošle, se povesešimo . . . Sklicali smo izvršilne organe družbenopolitičnih organizacij in poslovnega odbora delovne organizacije ter predlagali:

1. Praznovali bomo tako, kot smo sprejeli na zboru delovnih ljudi, vendar s to razliko,

da odpade poslovno kosilo za poslovne partnerje in podelitev plaketa in priznanj jubilatoma Smreke ob tej priložnosti

2. Plakate in priznanje jubilatoma bodo podeljena ob 1. maju — prazniku dela

3. Sredstva za praznovanje, plakete ter ostalo si bomo zagotovili z delom na pristo soboto, dne 9. februarja 1980. leta

Predlog je bil soglasno sprejet. Ravnali smo kot dobri gospodarji; prisoten je dvojni učinek — večja možnost doseganja plana, čeprav gre samo za en dodatni delovni dan, stabilizacijski ukrep in izpeljava sprejetega sklepa zbora delavcev v zadovoljstvo vseh. Prepričani smo, da smo pravilno ravnali, ter da je primer vreden posnemanja, ko gre za tovrstne jubileje in zmanjšanje sredstev reprezentance ter reklame . . .

Mizarstvo in tesarstvo „SMREKA“ Gornji grad

Delavski svet delovne organizacije

razpisuje

prosta dela in naloge:

VODJA SEKTORJA ZA TRZENJE

Pogoji za sklenitev delovnega razmerja poleg splošnih pogojev so:

- kandidat mora imeti dokončano visoko ali višjo strokovno izobrazbo, ekonomske, komercialne oz. organizacijske smeri ali ustrezne z delom pridobljene delovne zmožnosti
- za ta dela in naloge se zahteva 5-letna praksa na podobnih delih oz. osem let prakse, če gre za kandidata z ustreznimi z delom pridobljenimi zmožnostmi
- zahtevajo se moralnopolitične kvalitete ter potrdilo o nekaznovanosti oz., da zoper kandidata ne teče postopek
- osebni dohodek je urejen po določbah pravilnika o delitvi sredstev za osebne dohodke in skupno porabo
- kandidat bo izbran k opravljanju citiranih del in nalog za dobo 4 let

Komisija za delovna razmerja objavlja naslednja prosta dela in naloge:

1. VODJA OPERATIVNE PRIPRAVE DELA

Pogoji za sklenitev delovnega razmerja

- višja ali srednja lesna — gradbena strokovna izobrazba ali z delom pridobljene delovne zmožnosti
- 3 leta prakse na podobnih delih oz. pet let prakse, če gre za kandidata, ki ima z delom pridobljene delovne zmožnosti

2. POMOČ PRI VODENJU ENOTE ZA VZDRŽEVANJE

— srednja šola; strojna ali elektrotehnična

— 3 leta delovnih izkušenj

3. V DELOVNI ENOTI ŽAGALNICA

— dela in naloge na večlistni krožni žagi

— specialist žagar (dveletna šola za žagarje)

— 1 leto delovnih izkušenj

4. V DELOVNI ENOTI MIZARSTVO

— dela in naloge nadomeščanje vseh del v mizarški proizvodnji

— splošni mizar

— 1 leto delovnih izkušenj

Potrebujemo tudi delavce brez poklica v delovni enoti žagalnica in mizarstvo, potrebe pa so od osem do deset delavcev. Kot pogoj je samo starost 15 let in zadovoljivo zdravstveno stanje.

Osebni dohodek je skladen s pravilnikom o delitvi sredstev za osebne dohodke in skupno porabo.

Kandidati naj pošljejo prijave na delavski svet oz. komisijo za delovna razmerja delovne organizacije Mizarstvo in tesarstvo Smreka Gornji grad, p.p., v roku 20 dni po objavi.

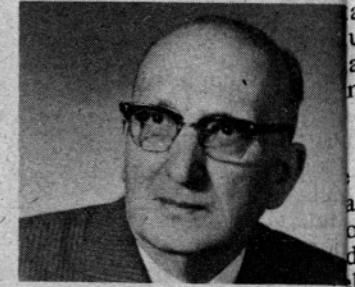
Kandidate bomo o izbiri za posamezna dela in naloge obvestili v roku 30 dni po opravljeni izbiri oz. zasedbi del in nalog.

Uspešen zbiralec narodnega blaga

Stari običaji, stare pesmi in reki, vse gre v pozabo. Če bi ne bilo nekaj naših prosvetljenih rojakov, ki so v preteklosti pridno zapisovali kaj se je nekoč dogajalo, bi bili v tem izročilu še bolj revni. Med takšne spada mozirski rojak Jože Lekše.

Kljub obsežnim nalogam, je kot prosvetni delavec vedno našel priliko in čas, da je zapisoval pripovedi starih ljudi v dolini. Ko je učiteljeval na Rečici in pozneje v Solčavi je zaslužil, koliko bogatega narodnega izročila je med ljudmi. Zato se je tudi pozneje, ko je podučeval v Celju, rad vračal v dolino in zbiral, pisal ter objavil sestavke o naših ljudeh. Mnogo tega je zapustil, njegova žena pa je z razumevanjem prepustila gradivo našemu arhivu v Mozirju. Napisal je med drugim kroniko partizanstva v Vojniku, zbral podatke o zgodovini pošte v Gornjem gradu, zapisal običaje ob raznih življenjskih dogodkih

v dolini, ohranil vrsto starih rekov in še za marsikaj se imamo njemu zahvaliti da je ostalo ohranjeno. Urejal je obsežne knjižne zbirke njegovega strica in književnika Franca Lekšeta, ki je svoj čas župnikoval v Lučah. Žal pa mu ni uspelo to bogastvo ohraniti, saj so nevestri ljudje še prej, ko je utegnil kaj pokreniti, knjige in zapise odnesli. V eni prihodnjih števil

Jože Lekše, pedagog in narodni pisec

bomo objavili njegov zapis o zgodovini pošte v Gornjem gradu.

Med najstarejšimi kmetijami

Že od 15. stoletja se da slediti Robanovo kmetijo v Robanovem kotu. Pa je najbrže že prej obstojala. Nekoč je zajemala kar 584 ha površine. To ogromno posest je obdelovalo kakih 18 ljudi. Seveda je treba upoštevati, da so velik del površin predstavljale planine in gore. Pri hiši je bilo okoli 20 glav goveje živine in okoli 100 ovac. Imeli pa so tudi koze, teh pa, se spominja Franc Roban, sedanji gospodar, so imeli kakih 30. Takrat so imeli pri vsaki kmetiji koze, ki so dobro izkoriščale pašo, kozlički pa so bili

V Robanovi hiši že nekaj rodov nazaj igrajo na citre, tako tudi Franc Roban marsikatero poskočno zaigra.

sestavni del prehrane. Koze so molzli, iz mleka pa pripravljali dober sir, v „dežah“ pa so ohranili „sirnek“. Zaradi pomanjkanja pastirjev so pozneje koze opuščali. Spominja se, da je pri njih nazadnje pasel pastir Tomaž Prelesnik, ki so ga nazivali kar

kozar. Pasli so na Grofički in po drugih planinah. Ovce niso potrebovale pastirja. Včasih je bilo treba pogledati za njimi, jim prinesli sol. Ljudje so rekli, da se ovce „solijo“. Kozličke so ovce so sprva porabili kot hranilno doma, ko pa se je v Logarski dolini začel razvijati turizem, so mnogi tega prodali tja. Ovce so posebej cenili zaradi volne. Kranjskega so prihajali nakupovati volno. V te kraje je največ hodil nakupovalec Stahničnik, tako se je imenoval. Volna se je ob vsaki priliki doma predla

Imeli pa so nekaj črnih ovac, da je bila volna siva. Ko je bila pripravljena so poklicali tkalca, ki je v hiši tkal na „mrdah“ kot so imenovali statve. Tako blago so imenovali „sukno“, medtem, ko je bilo blago tkan iz lanu in volne imenovano „šišovna“. Tkanino so potem da „vauhati“. To je bil postopek oplemenitve in zgostitve. Vsaka hiša je torej za svoje potrebe krila blago iz lastnih virov. Pa še zdravo je bilo, kot pravi Roban, saj je dihala! Gojili pa so tudi lan, da so lahko iz njega pripravili laneno prejo. Delali so planino in vrvi. Ko je bilo pripravljeno sukno in platno so poklicali krojača na dom (šel je v „štiro“). Ta je potem izgotovil potrebno oblačila in srajce. Z sušenjem je bilo dosti dela. Sušilnice so imenovali „frmaže“. Ljudje so takrat nosili v bližini hiše cokolje. Poznali pa so tudi „cokljače“, to so bili čevlji za starejši, ki je bil kovan, tako, da je močno ropotalo, ko so hodili.

Višinska kmetija

Skoraj ni mogoče verjeti, da se Logarska dolina dviga tja do 1100 m višine. Žibovtova kmetija nosi hišno številko doline, dasiravno je na tej višini. Obsega okoli 60 ha zemlje, od tega 9 ha obdelovalne. Redijo 12 glav živine in pridelujejo mleko. Franc Poličnik, Žibovt razpreda svoje misli o gospodarjenju na hribovskih kmetijah in želi kritično osvetliti določene okoliščine, ki ne učinkujejo dobro na razvoj višinskih gospodarstev. Pribije kar v naprej, da sedaj dobro živimo. Vendar so nekatere stvari neurejene. Denimo, vsaka naložba v hribovih stane znatno več od podobne v dolini. Tako so seveda tudi proizvodni stroški višji, saj je treba vse pripeljati iz doline, prevoz je pa drag. Res so napredki vidni, zdravstveno zavarovanje je ogromna pridobitev, ni pa še

ustrezno urejeno pokojninsko zavarovanje. Sicer pa, meni Žibovt, mladi bodo najbrže začeli s turizmom, pa bo zopet vse nekoliko drugače. Prizadela ga je, da je izpadel iz vrst tistih, ki so dobili telefon. Ne more dojeti, da ga je dobil neki „vikendas“, ki prihaja le redko sem, on pa ostal brez.

Pripis urednika:

Pozanimali smo se pri prodajni TOZD PTT glede telefonskega priključka pri Žibovtu. Pojasnili so nam, da nikakor ni mogoče trditi, da gre v tem primeru za nerazumevanje določene višinskega kmeta, pač pa za zmanjkalo števil. Bo pa v krajem urejeno, tako, da bo tudi kmet Franc Poličnik kmalu dobil številko.

Memorial Franca Naraločnika

Smučarsko skakalni klub Ljubno je v nedeljo 10. februarja pripravil tekmovanje za memorial tragično preminulega predsednika kluba Franca Naraločnika.

Pokroviteljstvo nad povsakoletnim spominskim tekmovanjem je prevzela zveza lesnokulturnih organizacij občine Mozirje. Na 65-metrski skakalnici se je pomerilo 46 skakalcev iz sedmih slovenskih ljubov: Ilirije, Triglava, Veleña, Frama, Mislinje, Oljke iz Andraža in Ljubnega.

Pri tem velja omeniti, da so se Ljubenci tokrat še posebej izkazali. Obupali niso niti ob tako močni odjugi in skakalnico odlično pripravili. V dneh pred tekmovanjem so opravili preko 100 udarniških ur, od tega vsaj 10 traktorskih. Sem pa niso spetete številne ure, ki so jih pripravljavanju skakalnice opravili

tekmovalci Ilirije, ki so se teden dni pripravljali na Ljubnem.

Rezultati: ml. pionirji: 1. Verdel (Oljka) 116,1 (38, 42), 2. Debelak (Ilirija) 110,4 (33, 43), 3. Kopušar (Ljubno) 108,6 (33, 43); st. pionirji: 1. Erzen 207,9 (56, 60), 2. Novak 204,5 (56, 57), 3. Debelak (Vsi Ilirija) 195,9 (55, 56); mladinci: 1. Tepuš 210,2 (56, 61), 2. Pirc 203,9 (58, 58), 3. Šinkovec (vsi Ilirija) 190,1 (54, 56); člani: 1. Križaj (Ilirija) 203,3 (53, 61), 2. Šink (Triglav) 199,7 (51, 61), 3. Dobrovč (Ljubno) 191,9 (55, 56).

Pokal za ekipno zmago je pripadel SK Iliriji, najbližjim sodelavcem pokojnega predsednika pa so podelili častne članske izkaznice SSK Ljubno. Prejeli so jih Jože Kralj, Ivan Debelak in Tone Dečman.

J. PLESNIK

Živahnost pod skakalnico

Smučarski tečaj v Mozirju

Mozirju so pripravili smučarski tečaj. Na sliki skupina s Francem Vugom, kot voditeljem.

Tečajniki skupine, ki jo je vodil dr. Peter Deleja

Vzgojno-izobraževalni smotri taborniške organizacije

Taborniška dejavnost uči in vzgaja pionirje in mladince v duhu tradicij NOV in ljudske revolucije, v ljubitelje narave, v dobre poznavalce naše narave in njenih naravnih lepote, jih uči poštenosti in jih vključuje v koristno delo in tako družbi koristne člane. To je osnovni smoter taborniške organizacije. Če samo geslo organizacije — „S naravo k novemu človeku“ — nakaže osnovni smoter.

Pionirji in mladinci, ki so vključeni v našo organizacijo, spoznavajo bližnjo okolico, raste in druge rastline, oblikujejo iz naravnega materiala razne izdelke, spoznavajo ptice in druge živali, skrbijo za varstvo naravnih lepote, organizirajo občinskišvalne akcije, organizirajo pohode po partizanskih poteh,

organizirajo pogovore z borci, lovci, gozdarji idr., ob tabornih ognjih, kamor povabijo tudi druge občane, pripravljajo proslave in druge prireditve, pišejo razne članke, rišejo, predelujejo taborniške večerine: partizana, kurirja, pohodnika, izletnika, pevca, ljubitelja ptic, plavalca, smučarja, sankarja, kuharja idr., prirejajo izlete skupno z OO ZSMS, ZB ali ostalimi organizacijami, prirejajo razna športna in šaljiva tekmovanja ter tekmovanja v orientaciji, lokostrelstvu in drugih igrah in se vključujejo v občinska in medobčinska tekmovanja, spoznavajo osnove prve pomoči in splošnega ljudskega odpora idr. Za zaključek enoletnega dela pa pripravijo letno taborjenje pod šotori, po možnosti pa tudi zimska taborjenja.

Športniki v Novi Štifti

Čeprav ima šport v Novi Štifti že določene tradicije, smo se športniki šele lani organizirali v okviru športnega društva Nova Štifta. Zastavili smo si različne naloge in cilje in jih tudi v veliki meri uresničili.

Tako so bile naše ekipe uspešne na različnih občinskih tekmovanjih, pripravili pa smo tudi več tekmovanj in TRIM akcij v okviru krajevne skupnosti. Tudi z nastopom zime delo športnikov ni zamrlo. Že takoj po novem letu smo se udeležili prvih občinskih tekmovanj. To je košarkarskega srečanja in smučarskega tekmovanja v Lučah.

V smučanju smo ekipno dosegli 2. mesto, medtem, ko uspeh v košarki ni bil tako blesteč.

27. januarja 1980 smo v okviru KS Nova Štifta organizirali tekmovanje v smučarskih skokih na 40-metrski skakalnici, ki se ga je udeležilo 21 tekmovalcev. Prvo mesto je dosegel Krznar Marjan in s 36 m izenačil rekord skakalnice. Najmlajši tekmovalec je bil Gluk Rafko,

star 12 let, dolžina njegovega skoka je bila 16 m. Tako je lahko s ponosom ugotavljamo, da nastaja podmladek športnega društva. Najstarejši skakalec je bil Repenšek Franc, star 31 let, daljava 29 m.

Organizacijski pogoji tega tekmovanja so bili zelo slabi in zaradi pomanjkanja snega smo imeli veliko težav, seveda je bilo potrebno veliko prostovoljnega dela. Ob tej priliki se zato športno društvo zahvaljuje družini Krznar — po domače Lomšekovi in tudi vsem starim veteranom, ki so se tekmovanja uspešno udeležili.

V tem letu načrtuje ŠD pravno več različnih tekmovanj in TRIM akcij, saj se je izkazalo, da je zanimanja za šport in rekreacijo dovolj. Seveda bodo tudi sedaj priplavali na površino številni takšni ali drugačni problemi, a ti so povsod in zato upamo, da jih bomo uspešno reševali.

Tudi letos želimo uspešno sodelovati s KS Nova Štifta in ostalimi organizacijami in da bomo tako s skupnimi močmi zastavljene cilje tudi dosegli.

Strelsko tekmovanje po poteh Štirinajste divizije

V letošnjem pohodu po poteh slavne Štirinajste divizije na območju občine Mozirje od Zavodnj prek Smrekovca, do Ljubnega, so se tudi strelci vključili v pohod s svojim tekmovanjem. Tako je osnovna strelska organizacija Ljubno ob Savinji s pomočjo tekmovalne komisije občinske strelske zveze Mozirje, organizirala strelsko tekmovanje z MK puško v vasi Rastke pri Ljubnem. Tega se je udeležilo sedem štiričlanskih ekip iz OK ZSMS Mozirje, Zagorje, Hrastnik, Ljubljana-Vič, Trbovlje, Grosuplje in Moste-Polje pri Ljubljani.

Najboljše rezultate in tudi prva tri mesta ekipno so zavzele: OK ZSMS Mozirje, Ljubljana-

na-Vič in Hrastnik, četrto mesto in dalje pa ekipe OK ZSMS Lj. Moste-Polje, Zagorje, Trbovlje in Grosuplje. Prvi trije najboljši strelci tekmovanja so bili iz ekip Mozirje Boršnak Miran, Hrastnika, Seničar Luka in Ljubljana-Vič Tomc Roman. Vse sodelujoče ekipe in prvi trije najboljši strelci so prejeli diplome, ki jim jih je podelila občinska strelska zveza Mozirje.

Tekmovanje je potekalo v svečanem vzdušju in z veliko prizadevnostjo vseh udeležencev, tako posameznikov, kot ekip OK ZSMS. Tako so najboljši zastopali svojo sredino na pohodu.

FRANC OMLADIČ

Rdeči križ v občini

V sklopu občinske organizacije deluje deset krajevnih organizacij, štirje aktivni mladi člani na šolah in osem podmladkov rdečega križa. V vrste rdečega križa v mozirski občini je danes povezanih 3.632 članov in 1270 podmladkarjev. Omeniti velja tudi občeno mero sodelovanja organizacij Rdečega križa z vsemi družbenopolitičnimi in družbenimi organizacijami ter društvi, z oddelkom za ljudsko obrambo pa še posebej.

Za potrebe zdravstvene vzgoje je občinski odbor v lanskem letu pripravil celo vrsto zanimivih predavanj o različnih pomembnih temah. Predavanj v posameznih krajih in na osemletkah se je udeležilo veliko število občanov, zato bodo temu področju svoje dejavnosti v bodoče namenjali še več dela in časa.

V minulem štiriletnem obdobju se je v tečajih prve pomoči za voznike usposobilo 882 slušateljev, dvajseturne tečaje je opravilo 186 in osemdeseturne 27 kandidatov. V krajevnih skupnostih je za nudenje prve pomoči usposobljenih 23 ekip, v delovnih organizacijah sedem in v osnovnih šolah štiri. Člani ekip vsako leto obnavljajo znanje na obnovitvenih tečajih, z velikim uspehom pa se udeležujejo različnih tekmovanj. Predlani je ekipa mozirske občine na republiškem tekmovanju zasedla odlično četrto mesto. V občini je oblikovanih tudi enajst ekip za nego bolnikov na domu. Ker so člani teh ekip le delno usposobljeni, bodo do konca marca zanje pripravili posebne tečaje, precej članov Rdečega križa pa bodo usposobili še za poizvedno službo.

Najlepši preizkus znanja in usposobljenosti je bila vsekakor lanska akcija Nič nas ne sme presenetiti. Člani Rdečega križa so se resnično izkazali, čeprav

velja povedati, da je končna ocena opozorila tudi na vrsto pomanjkljivosti, ki bodo seveda koristni napotki za boljše bodoče delo. Dejstvo je torej, da uspehi članov Rdečega križa v mozirski občini ne uspravajo in si bodo v bodoče še bolj prizadevali, da bi za nudenje prve pomoči in za nego na domu usposobili čim več nerazporejenih prebivalcev.

V mozirski občini je preko 1500 krvodajalcev, vsako leto se jih akcij udeleži več kot polovica, načrtovano količino darovane krvi pa ob vsaki akciji presežejo. V zadnjem obdobju so v Gornji Savinjski dolini zbrali 7.520 kilogramov oblačil in obutve in pri tem so se seveda najbolj izkazali mladi člani Rdečega križa na polah in podmladek. Pri zbiranju oblačil in obutve se srečujejo z velikimi težavami, saj v vsej dolini ni na voljo primerne skladišča. Morda še podatek, da so otroci v štiriletnem obdobju zbrali skoraj 62 ton starega papirja, izkupiček pa sso vsako leto namenili dejavnosti podmladka, ki ji vsebinske pestrosti zagotovo ne manjka.

Ena izmed najpomembnejših delovnih nalog članov Rdečega križa je vsekakor na področju socialnega skrbstva. Aktivisti Rdečega križa sproti odkrivajo vse vrste problemov in primerne obiskujejo in jim nudijo vso potrebno pomoč. Starih in osamelih ljudi se spomnijo ob različnih priložnostih, enkrat na leto v vsakem kraju pripravljajo srečanja ostarelih občanov, obiščejo pa tudi vse, ki bivajo v domovih izven občine. Dela in uspehov je torej veliko in nalog prav tako. Temu primerno je sestavljen tudi delovni program občinskega odbora Rdečega križa Mozirje za letošnje leto, ki so ga izoblikovali in sprejeli na petkovi volilni konferenci.

J. PLESNIK

Povezovanje v Mozirju

Krajevna skupnost je ustanovila komisijo za statut in koordinacijo z društvi. Ta je že pričela z delom. Na zadnjem sestanku s predsedniki društev so se dogovorili, da bodo skupaj pregledali načrte dela za tekoče leto. Predvsem želijo na ta način poudariti prizadevanja za napredek v kraju samem, oziroma v krajevni skupnosti. Delež posameznih društev pri tem je različen. Torej, iščejo v združevanju sil uspeh. Za zdaj so obvezana vsa društva, da predložijo delovne načrte za letos in za srednjeročno obdobje. Usklajevanje dela bo prineslo nedvomno večje uspehe, saj se večkrat dogaja, da neko stvar načrtuje kar več društev hkrati, potem pa običajno vse skupaj zamre. Pot, ki so jo sedaj ubrali, da slutiti prepotrben napredek v krajevni skupnosti, ki je odvisen tudi od delovanja društev.

Študentje in dijaki

Sklicali so informativni sestanek v Mozirju, Zakaj? Da bi študentje pojasnili dijakom, ki bodo v prihodnjem šolskem letu že študirali, nekaj več o tem, kako je na raznih fakultetah in s katerimi težavami se bodo večkrat srečevali, ko bodo na visokih šolah. Koristno! No, letos se je odzvalo vabilu več dijakov, kot lani. Tudi predstavniki javnega življenja so doprinesli, da je bilo srečanje uspešno. Žal pa se je premalo zavedalo združeno delo, da je takšno srečanje tudi za delovne sredine zanimivo. Prišel

je le predstavnik GG Nazarje, Zakaj naj bi bilo zanje zanimivo? Zato, ker potrebujejo kadre, tu pa je prilika, da dijaki zvedo kateri poklici v dolini so zanimivi. Se pravi, gre za neke vrste posredovanje potreb združenega dela. Pravimo, da je srečanje uspelo. Res, tudi vprašanja udeležbe študentov na delovnih akcijah so načeli. Te so po mnenju študirajočih mladine v neprimernem času, zato je tudi udeležba manjša. Sklenili pa so, da se bodo v bodoče udeleževali lokalnih delovnih akcij v večjem številu.

Strelci zborovali

Občinska strelska zveza v Mozirju je te dni polagala račune za preteklo leto. Na zboru so podali obsežno poročilo, ki je v celoti potrdilo že znano zagnanost te organizacije. Strelstvo nima zgolj športnega smotra. Gre tudi za vzgojo naših občanov v večini, ki sodi med najvažnejše v vrsti tistih, ki služijo obrambnim pripravam. Posebno pozornost posvečajo

tekmovanju vseh vrst. To pa je oblika, ki pritegne mlade. Teh je v strelskih vrstah mnogo.

Sprejeli so program dela za leto 1980 in potrdili načrt tekmovanj za tekoče leto. Da bi se lahko prilagodili zahtevam časa, so predlagali spremembo dotedanje organiziranosti. O tem bomo objavili obsežnejši sestanek v prihodnjih številkah.

Delegati sprašujejo ...

DOBER SPREJEM I. IN II. TV - PROGRAMA

Delegacija KS Šmartno ob Dreti je na seji skupščine občine Mozirje zastavila vprašanje nanašajoče se na sprejem I. in II. televizijskega programa.

Odgovor je posredovala RTV Ljubljana v naslednji vsebini:

Kvalitetni sprejem I. in II. televizijskega programa imajo samo gledalci, kateri imajo direktno vidljivost s pretvornikom na Krašici. To je pogojeno s konfiguracijo terena. Zaradi tega imajo v petletnem planu predvidene naslednje pretvornike:

1. Bočna
2. Šmartno ob Dreti
3. Kokarje
4. Ljubno
5. Podvolovjek I.
6. Podvolovjek II.

Okvirni predračun stroškov za I. TV program znaša 193.533,- dinarjev, za II. TV program pa 113.924,- dinarjev za vsako izmed zgoraj naštetih krajevnih skupnosti. V to pa niso vračunani stroški dovoda električne energije. Navedeni predračun je okviren zato si pridružujemo pravico sprememb zaradi sprememb cen proizvajalcev. Njihovi sedanji predpisi predvidevajo, da nosijo stroške tehnološke opreme za I. TV program oni sami le v primeru, da pokrivajo področje z več kot 1000 prebivalci. Celotno investicijo za II. TV program pa krijejo gledalci, oziroma po dogovoru na področju samem.

Z njihove strani se predlaga organiziranje sestanka s predstavniki prizadetih KS v mesecu februarju, ki se bo vršil v Ljubljani.

Nove knjige v knjižnici Mozirje

1. LEPOSLOVJE ZA OD-RASLE - Kishon: Družinske zgodbe, Hieng: Večer ženinov, Hieng: Nori malar, Zidar: Roman o Hanibalu, Cookson: Mollenov pramen las, Cookson: Usodna dediščina, Zupan: Ljubzen po kranjsko, Hesse: Izbrana dela, Matičič: Labirint, Hace: Nepozabno leto 1942, Tolstoj: Smrt Ivana Groznega.

2. KNJIGE ZA MLADINO - Mate: Pobegle kolebnice, Kraigher: Aleš se potepa, Pagon: Kava in polenta, Malčič-palčki, Kako je jazbec prelisičil

Z zgoraj navedeno vsebino so seznanjene tudi že krajevne skupnosti.

PRIKLJUČEK LOKALNE CESTE

Delegacija KS Gornji grad je vprašala glede priključka lokalne ceste Šmartno ob Dreti - Gornji grad na cesto Radmirje - Gornji grad.

Priključek in cesta sta zgrajena po potrjenem projektu št. 205A/77, ki ga je izdelal Splošni projektivni biro Ljubljana v aprilu 1978. Od projekta odstopamo samo priključne radije, ki niso bili izvedeni po projektu, zaradi ureditve vodovodnih jaskov. Priključna radija bosta izvedena čim bodo vremenske razmere to dopuščale, morala pa bi biti glede na naše naročilo že izvršena.

Opozoriti je potrebno, da je priključek pregledan in ustrezno oblikovan, tako tudi zagotavlja ustrezno prometno varnost. Priključek je oblikovan tako, da je njen odstop prednosti kar pomeni ustrezno zmanjšanje hitrosti vozil oziroma zaustavitvev. V nivoletnem pogledu se je namreč na glavni cesti povečal nagib vozišča od 1% na 7%, kar znaša pri širini 7,00 m kar 42 cm višinske razlike.

Križišče, ki je bilo prej dvojno, se je sedaj združilo v eno križišče, zato je preglednost in prometna varnost boljša kot pred ureditvijo, vozne hitrosti v smeri in iz smeri Šmartnega pa so seveda veliko manjše.

MIRAN POČKAR dipl. ing.

Pohvale vredno! V Šmartnem ob Dreti so postavili lično razglasno desko. Kako veliko bolj primerna je od podobnih iz pločevine ...

Nekulturno okolje kulturnega doma v Mozirju. Ali res ne gre drugače? Razprava o tem je odveč!

Iz SIS otroškega varstva

Pri delu skupščine skupnosti otroškega varstva je v zadnjem času prisoten vsebinski premik, predvsem glede tega, da prihaja vse več pobud od strani delegatov.

Glede na analizo prisotnosti delegatov v zboru uporabnikov pa je razvidno, da se seje udeležujejo vedno eni in isti delegati kar vzbuja zaskrbljenost, da se v vseh sredinah delegacije predhodno ne sestanejo, temveč se gradivo razdeli v naprej določenim delegatom, ne da bi se predhodno usklajevalo v delegaciji, še manj pa v organih krajevnih skupnosti ali družbeno-

političnih organizacijah. Razen v tistih primerih, kjer gre za pričakovanje neposredne koristi posamezne sredine.

Kljub sklepom izvršilnega odbora in skupščine skupnosti otroškega varstva v letu 1979 ni prišlo do oblikovanja komisij za ugotavljanje upravičenosti prejemanja subvencije za varstveni del v Vzgojno varstvenem zavodu. To mora biti prednostna naloga v tem polletju, glede na to, da se v prvem polletju sprejemajo tudi nova merila glede subvencioniranja varstvenega dela otrok v vzgojnovarstvenem zavodu.

Odgovor na članek naše bralke S. M.

S problemom dostave na območju ptt enote Šmartno ob Dreti so se strokovne službe tozdržale dalj časa ukvarjale. Preko vodilnih funkcionarjev v KS Šmartno smo skušali najti primerne človeka, ki bi bil sposoben in voljan prevzeti dela in naloge raznašalca poštnih pošiljk na območju ptt enote. Več kot leto dni smo namreč v

Šmartnem ob Dreti imeli delavca dostavne službe iz Velenja, ki pa se je z ozirom na to, da nikogar ni poznal, le s težavo vključeval v delo. Končno nam je letos januarja uspelo preko sedanjega vodstva KS dobiti primerne človeka - domačina, ki se po naši oceni zelo dobro vključuje v delo.

Pritožbe tov. S. M. so umestne in se ji za nastale napačne vljudno opravičujemo in upamo, da bo v bodoče ona in vsi ostali koristniki ptt uslug na območju ptt enote Šmartno ob Dreti s prihodom novega pismo- noša bolj zadovoljni z dostavo.

JANEZ KRAŠOVEC

PRODAM

Prodam brezhiben črno-beli televizor znamke Panorama-Vega. Dva programa, ustreznih anteni in stabilizator. Cena 2.000 dinarjev.

CAJNER Miha, Nazarje 192, telefon: 830-951.

Obvestilo

Obveščamo krajeane naselij Nizka, Sp. Rečica, Sp. Pobrežje, Zg. Pobrežje, Šentjanž, Trnovce, Grušovlje, Varpolje in Homec - Brdo, da bodo od 15. 3. 1980 naprej vključeni v območje pošte Rečica ob Savinji.

Naselje Pusto polje pa bo izključeno iz območja pošte Šmartno ob Dreti in vključeno v območje pošte Nazarje.

Prosimo krajeane navedenih naselij, da prenaslovijo poštne pošiljke (časopise in revije) na nove naslove.

TOZD za PTT Velenje

Urednikova beseda

V prejšnji številki je za moje sporočilo zmanjkalo prostora. Tokrat bi opozoril, da smo ženskam namenili pozornost že v tej številki, čeprav je februarjska. Sestavek iz časa borbe je izpadel, ker pripravljamo novo vrsto prispevkov, ki jih piše Anton Ikovic. O kulturi smo se razpisali pač zato, ker smatramo, da so prizadevanja naših ljubiteljev v dolini te pozornosti vredna. Ne samo v času Kulturnega tedna, tudi sicer! Nekatero posnetke z raznih prireditev še ni, pa jih bomo kasneje objavili. Še vedno se premalo oglašajo iz krajevnih skupnosti. Morda bodo delegatska vprašanja, ki jih objavljamo sprožila še kakšen odmev? Glede dežurstva zdravstvene službe smo se že povezali in bomo najbrže lahko tudi ta objavljali. Prav zanimivo bi bilo brati kaj bolj kritičnega, večkrat si mislim, da vendar marsikoga kje žuli, pa kar molči. Zakaj? Pišite nam tudi o tem kar vas vznemirja, ali celo jezi. Z naše strani je pomujena roka!

Dežurni živinozdravnik

Od 3. 3. - 9. 3. 1980 - mag. Tone Resnik, dipl. vet., Mozirje, 830-978.

Od 10. 3. - 16. 3. 1980 - Drago Lukan, dipl. vet., Gornji grad, 842-001.

Od 17. 3. - 23. 3. 1980 - Ciril Kralj, dipl. vet., Ljubno, tel. 840-054.

Od 24. 3. - 30. 3. 1980 - mag. Jože Mermal, dipl. vet., Ljubno, 840-044.

Od 31. 3. - 6. 4. 1980 - mag. Tone Resnik, dipl. vet., Mozirje, 830-978.

Od 7. 4. - 13. 4. 1980 - Drago Lukan, dipl. vet., Gornji grad, 842-001.

Od 14. 4. - 20. 4. 1980 - Ciril Kralj, dipl. vet., Ljubno, tel. 840-05

Od 21. 4. - 27. 4. 1980 - mag. Jože Mermal, dipl. vet., Ljubno, 840-044.

Dežurna služba traja od 14. ure popoldne do 7. ure zjutraj in ob nedel ter praznikih.

Komisija za kadrovska in organizacijska vprašanja pri OSZS Mozirje

POZIVA

vse zainteresirane osnovne organizacije sindikata in konference osnovnih organizacij sindikata k vlaganju predlogov za podelitev

SREBRNEGA ZNAKA SINDIKATOV SLOVENIJE

Srebrni znak sindikatov Slovenije se podeljuje članom sindikata za večletno prizadevno delovanje v OOS, oziroma v občinski organizaciji sindikatov in zvezi sindikatov pri uresničevanju delavskih interesov.

OOS pa za večletno učinkovito delovanje pri uresničevanju sindikalnih nalog.

Predlog za podelitev srebrnega znaka posameznim članom sindikata lahko vložijo vsaka OOS na podlagi sklepa, ki je bil sprejet na seji IO, predlog za podelitev srebrnega znaka OOS pa lahko vložijo konference OOS.

Srebrni znak se podeljuje vsako leto ob praznovanju 1. maja. Predloge pošljite na OSZS Mozirje do vključno 31. 3. 1980.

Foto klub Mozirje obvešča vse ljubitelje fotografije, da bo začetni tečaj fotografije v petek 7. (14) marca 1980 ob 18. uri v prostorih kulturnega doma Mozirje

Služba družbenega knjigovodstva v SR Sloveniji podružnica VELENJE

objavlja prosta dela in naloge

kontrolorja v predhodni kontroli v ekspozituri Mozirje

Pogoji:

- višja izobrazba ekonomske ali pravne smeri

- 2 leti delovnih izkušenj.

Dela in naloge se združujejo za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Poskusno delo traja 2 meseca.

Stanovanja ni.

Razpis velja 15 dni od objave. Prijavo z dokazili o izobrazbi pošljite kandidati na naslov: Služba družbenega knjigovodstva, podružnica Velenje, Rudarska 3.

Kronika

JANUAR 1980 - SMRTI: 1. KRUMPAČNIK BARBARA, roj. KRAJNC iz Žlaba 25, stara 82 let; 2. MAVRIČ MARIJA, roj. REPENŠEK iz Šmiklavža 55, stara 66 let; 3. GROS EMILIJAN iz Bobletine 8, star 58 let; 4. MAZEJ FRANC iz Ljubije, star 58 let; 5. BRITOVŠEK ANA iz Brezja, stara 77 let; 6. ROSENSTEIN ANGELA iz Nmar- tnega ob Dreti, stara 78 let; 7. PFEIR MARIJA, roj. REMIC iz Nizke, stara 80 let; 8. ŽAGAR Anton iz Gornjega grada, star 82 let; 9. MATIJEVEC FRANC iz Luč 38, star 71 let; 10. SETEJ FRANCIŠEK iz Radmirja 77 a, star 56 let; 11. TROGAR MARIJA iz Mozirja 8, stara 91 let; 12. GERDINA L RENC iz Mozirja 310, star 82 let; 13. FORŠTNER FRANC iz Lju- 42, star 73 let; Vseh umrlih v nuarju je bilo 17 od tega so 4 u v bolnici in zanje še nimamo imenskih seznamov. POROKE: 1. FLIS Darko iz lenja in RIHTER HELENA Tiroseka; 2. TKAVC JOŽEF iz lenja in ZELEZNIK ANICA iz karji; 3. LENKO ANDREJ Podveže in ZAMRNIK PAVLIN Solčave; 4. SIRK PETER iz Bri SKRUBA ANICA iz Ljubije 8. ROJSTVA: V januarju je rojenih v bolnicah 23 otrok, od 11 dečkov in 12 deklic. GIBANJE PREBIVALSTVA: novo se je v našo občino priselilo občanov, odselilo pa 21. Trenu šteje občina 15499 prebivalcev.

Prvi vtisi o uri pravljic v naši knjižnici

V knjižnici smo imeli uro pravljic. Rada sem šla poslušat pravljice. O Snežni kraljici sem jo že slišala, o Zlatem dežju sem jo pa prvič. Bilo je zelo lepo. Še večkrat bom prišla.

BIZJAK MOJCA, 1.a razred

Zadnji četrtek v januarju je bila prva ura pravljic. Rada poslušam pravljice. Poslušali smo dve pravljici, Snežna kraljica in Zlati dež. Bilo je kar dosti otrok in vsi so napeto poslušali. Zelo mi je bilo všeč. Želim se še večkrat udeležiti ure pravljic.

BIZJAK NATAŠA, 2. razred

Uroš in Tomaž sta mi povedala, da bo v četrtek ura pravljic. Imam nogo v mavcu, pa sem vseeno prošil, da so me peljali v knjižnico. Tovarišica nam je pripovedovala pravljice in pesmice. Bilo mi je zelo všeč. Sedaj bom hodil poslušati vsako uro pravljic.

PODSEDENŠEK BLAŽ, 1.a razred

Tovarišica nam je pripovedovala zgodbe: Snežna kraljica, Zlati dež in pesmice Pederijped. Sedeli smo na blazinah. Bilo mi je všeč. Prišla bom še prihodnjič.

LAMUT SERGEJA, 1.b razred

Poslušala sem prvič pravljico v knjižnici. Pripovedovala nam je tovarišica Ladka. Bilo mi je zelo všeč. Poslušali smo pravljico o Snežni kraljici. Bili smo pazljivi. Težko pričakujem dan, ko bomo slišali naslednjo pravljico.

MARJANOVIČ SERGEJA, 1.b razred

Igra mi je bila všeč. Poslušali smo pravljice. Zelo so mi bile zanimive. Že prvič nas je bilo veliko. Sedeli smo na blazinah. Poslušali smo pravljico o Snežni kraljici in o Zlatem dežju. Najlepša knjiga je bila o Snežni kraljici. Pravljica je trajala eno uro. K pravljici je prišel tudi vrtec.

IRMAN ANDREJ, 2. razred

Zadnji četrtek v januarju sem v knjižnici v Mozirju poslušala pravljice. Bilo je res zanimivo. Že prvič nas je bilo veliko otrok. Bili so tudi otroci iz vrtca. Sedeli smo na blazinah. Tudi copatke smo imeli s sabo. Tako je bilo lepo, da komaj čakam, kdaj bo spet zadnji četrtek da se spet zberemo. Najlepša je bila pravljica o Snežni kraljici.

IRMAN TATJANA, 1.a razred